

БОРБА®

THE HEROES OF THE BULGARIAN RESISTANCE:

The Directorate of the Independent Committee for Human Rights in Bulgaria:
From the right: ILIA MINEV, Chairman, Father Blagoy Topuzliev, Peter Manolov

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JUNE, 1989

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ ОБВИНЯВА!

БОРБАТА ПРОДЪЛЖАВА!

ВЪЗМЕЗДИЕТО Е БЛИЗКО!

Задкулиската конспиративна ядка, която отъ 9 септемврий 1944 година насамъ ръководи съдбинитѣ на страната ни и действува системно и неотслабващо за подтискането на изстрадалия ни народъ:

Желѣзко Колевъ — бившъ началникъ на 4ти милиционерски участъкъ, презъ който минаха -- и не се завърнаха -- хиляди невинни български граждани -- работници, селяни и интелектуалци -- обявени за "безследно изчезнали". Следъ 1950 година -- цѣли 35 години -- завеждащъ отдѣлъ "Личенъ съставъ и задгранични кадри" къмъ Ц.К. на партията.

Христо Георгиевъ — неговъ замѣстникъ въ милиционерския участъкъ, издавалъ заповедитѣ за задържане на набелязанитѣ и изпращането имъ на смъртъ. По-късно и до днесъ несмѣняемъ посланикъ въ министерството на външнитѣ работи.

Мирчо Хр. Спасовъ — началникъ отдѣлъ при Дирекцията на народната милиция, завеждащъ концентрационитѣ лагери въ страната. Изпратенъ да завърши разузнавателна висша школа въ Владивостокъ /СССР/ и завърналъ се, заема неотмѣнно повече отъ 36 години поста първи замѣстникъ министъръ на вътрешнитѣ работи и Държавна сигурность. Накрая отстраненъ заради подкупи и корупция неодобренъ отъ Тодоръ Живковъ.

Григоръ Шоповъ — терористъ, дългогодишенъ замѣстникъ министъръ на вътрешнитѣ работи.

Здравко Георгиевъ — бившъ началникъ отдѣлъ на РО /Разузнавателенъ отдѣлъ/ къмъ министерството на отбраната. Нѣколко години служи като замѣстникъ министъръ на вътрешното министерство, отдѣлъ "задгранични паспорти", накрая председател на "Съюза на бойцитѣ противъ фашизма".

Христо Добревъ — участникъ въ избиването на невинни български граждани по и следъ 9ти септемврий 1944 година. Следъ това преминалъ на военна служба. Сега е замѣстникъ министъръ на отбраната.

Петъръ Костовъ — неговъ братовчедъ, участникъ въ акциитѣ по 9ти септемврий 1944 година и масовитѣ убийства следъ това. Бившъ членъ на френската комунистическа партия. Забѣгналъ презъ 1961 съ семейството си въ Парижъ, Франция.

Стоянъ Константиновъ — служилъ въ апарата на Държавна сигурность, следъ това изпратенъ на работа въ външното министерство като съветникъ въ посолствата въ Парижъ и Виена. Напоследъкъ служилъ като български посланикъ въ Турция. Несмѣняемъ посланикъ и завеждащъ отдѣлъ при външното министерство.

Георги Настевъ — бившъ партизански командиръ, участвувалъ активно следъ 9ти септемврий 1944 година въ чисткитѣ въ милицията и избиването на много български граждани. Изпратенъ съ партийна стипендия да завърши медицина въ Франция. Завърналъ се, поставя началото на РНИИ — Републикански научно-изследователски психоневрологиченъ институтъ въ София, чиито административенъ директоръ става и провежда съ помощта на лекари-специалисти, още презъ 1955 година -- преди Съветския съюзъ -- опити върху затворници по методитѣ на съветския ученъ Ив.П.Павловъ, чрезъ прилагане на т.н. инсулинови удари и електрошокове. Бившъ министъръ на народното здраве и завеждащъ неврологиченъ отдѣлъ при ИСУЛ.

НАРОДА ЗНАЕ И ПОМНИ! ИЗПРАЩАЙТЕ СВЕДЕНИЯ ЗА ПРЕСТЪПНИЦИТЕ ДО НАСЪ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 38, брой 2 Книжка сто и втора Юний 1989

ДНЕСЪ ПО ВЕЧЕ ОТЪ ВСЪКОГА !

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.

Събитията, които наблюдаваме да се развиватъ въ странитѣ отъ комунистическия блокъ, включително Съветска Русия и България — страни, които сж най-важни за насъ — сж отъ изключително значение за она ва което ще последва въ утрешния день. Това което става трѣбва да се прецени много сериозно и ясно отношение и становище трѣбва да се вземе безъ отлагане. Върни на нашата програма и задачи, които по вече отъ четридесетъ години се боримъ да осъществимъ, ДНЕСЪ ПО ВЕЧЕ ОТЪ ВСЪКОГА ни се налага да стегнемъ редицитѣ си и да удвоимъ усилията си за да продължимъ борбата противъ комунизма за свободата на България до крайна победа. И тази победа се очертава вече на хоризонта.

Всички признаци показваъ, че комунистическата империя се разлага и е предъ катастрофа. Престижътъ на Съветския съюзъ, отъ който зависятъ всички сателитни държави като несъкрусима международна сила е чувствително накърненъ. Комунистическитѣ правителства въ сателитнитѣ държави сж сжщо въ отстъпление. Повсемѣстнитѣ публични демонстрации противъ комунизма — въ СССР и въ странитѣ отъ комунистическия блокъ, противъ управлението и режимитѣ, немогатъ по вече да бждатъ подтискани. Москва не е вече въ състояние да дава подкрепа на зависящитѣ отъ нея правителства и комунизма вече е изправенъ предъ опасността да се провали като идеология, принципи и система за управление. Събитията, които наблюдаваме да ставатъ въ последно време сж потвърждение на това предвидане. Споредъ изказванията на видни европейски експерти по въпроситѣ на революции и социализъмъ " СССР се намира въ предреволюционна обстановка ", сиречъ положението тамъ е назрѣло за осъществяване на антикомунистическа революция.

Отъ края на Втората свѣтвна война до 1979 година /навлизането на съветската армия въ Авганистанъ/, почти всѣка година СССР завладяваше и комунизираше нѣкоя нова страна, числото на които надмина тридесетъ. Отъ 1979 год. до сега, обаче, Съветска Русия не можа да завладѣе или комунизира никоя нова страна. Обратното, тя бѣ принудена да изтегли войскитѣ си отъ Авганистанъ като резултатъ на голѣмото поражение, което претърпя тамъ.

Кой можеше да помисли преди десетъ години, че това може да се случи?

Въ Съветския съюзъ станаха и продължаватъ да ставатъ голѣми демонстрации противъ режима: въ Литва, Летония и Естония, въ Украина, Ар-

меня и Азербайджанъ, въ Киргистанъ, Узбекистанъ и Казахстанъ. Въ Москва, на Червения площадъ, предъ самата сграда на Кремълъ хиляди и хиляди демонстранти на всѣкъде издигнаха гласъ, предявиха искания за човѣшки права, за свобода, за освобождаването на политическитѣ затворници, за разрешение да се емигрира. Парламентътъ на Естония декларира независимостта на своето правителство отъ опеката на Москва.

Демонстрантитѣ не бѣха брутално разгонени, организаторитѣ не бѣха пратени въ Сибирь, както това ставаше по-рано, нито парламента на Естония бѣше разтуренъ. Обратното: много политически затворници бѣха освободени, хиляди получиха право да емигриратъ, направиха се даже избори съ кандидатиране на независими отъ партията кандидати.

Кой можеше да помисли преди десетъ години, че това може да се случи?

Редица сателитни комунистически страни се раздвижиха: въ Чехословакия станаха анти-съветски демонстрации, въ Унгария правителството отстъпи отъ комунистическия принципъ на еднопартийна система, въ Полша властта поднови преговоритѣ съ работническия съюзъ "Солидарность" и въ последвалитѣ избори противокomuнистическата опозиция спечели решителна изборна победа.

Съветскитѣ танкове не се явиха въ Чехословакия, както това стана въ 1968 година за да премахнатъ демонстрациитѣ, нито правителството на Унгария бѣше свалено, както това стана въ 1956 год. Правителството на Полша не получи подкрепа, а бѣ оставено да капитулира.

Кой можеше да помисли преди десетъ години, че това може да се случи?

Никой не трѣбва да си въобразява, обаче, че това което става: ненамѣсата на съветскитѣ тайни служби и армия противъ надигащата се опозиция въ СССР и другитѣ комунистически страни, е резултатъ на промѣната на комуниститѣ, или на демократизирането на тѣхнитѣ режими. НЕ! Ние познаваме комунизма отъ много години, ние сме го изпитали на плещитѣ си. Комуниститѣ никога нѣма да се промѣнятъ, никога нѣма да се откажатъ отъ главната си цель: завладяването и комунизирването на цѣлия свѣтъ. При нужда, за да се избѣгне катастрофа, или за преживяването на криза, тѣ лавиратъ, отхлабватъ понѣкъде, но никога по вече отъ това, което имъ гарантира тѣ да останатъ на власть и при пѣрва възможность отново да възстановятъ терористичния си режимъ.

Последнитѣ събития въ СССР, Китай и Бѣлгария сѣ потвърждение за това: при най-малката заплаха за комуниститѣ, че може да загубятъ властьта си, тѣ употребяватъ всички изпитани отъ тѣхъ срдства: военна сила, тероръ и проливане на кръвъ за да запазятъ режима си. По същото време когато Горбачовъ бѣше въ Англия и говори предъ Парламента тамъ за новата си политика на демократизиране въ Русия /6 и 7 априлъ т.г./, въ Тифлисъ, столицата на Грузиния десѣтки хиляди граждани излѣзоха на улицитѣ за да демонстриратъ желанието си за независимостъ отъ Москва. Горбачовъ се завърна въ СССР на 8 априлъ и веднага заяви, че подобни искания нѣма да бъдатъ търпани. Танковетѣ на героичната Червена армия шурмуваха улицитѣ на Тифлисъ и потѣпкаха демонстрациитѣ по най-бруталенъ начинъ: 20 души бѣха убити и стотици ранени.

На 19 и 20 май т.г. многохилядни демонстрации на бѣлгарски граждани, отъ турски произходъ, или чисти бѣлгари въ Шуменско бѣха спряни отъ милиционери, а следъ това и отъ специалнитѣ отряди на армията за справя-

не съ бунтове, т.н. "червени барети". Резултатът: убити надъ 20 души, ранени надъ 300, и стотици арестувани.

Бруталната саморазправа на китайското правителство съ мирнитѣ студентски и работнически демонстрации на Тиананменския площадъ въ Пекингъ кудминира съ убийството на повече отъ 6,000 студенти и арестуване на десетки хиляди мирни китайски граждани. Също както презъ времето на Мао Це Тунгъ сѣдилищата и ексекуторитѣ въ Китай сѣ заети съ работа, особено въ днитѣ следъ 4 юний т.г.

Съветския съюзъ днесъ се намира въ една страшна стопанска криза. Властта не е въ състояние да изхранва населението на страната. Заплашена е отъ гладна революция, която може да повлече и събори режима. Комунистическитѣ управници сѣ уплашени и безъ чужда помощъ тѣ немогатъ да се справятъ съ създаденото отъ самитѣ тѣхъ положение. Тѣ сега се борятъ на "животъ и смъртъ" за личното си съществуване и не сѣ въ състояние да помогнатъ на сателитнитѣ режими, които трѣбва сами да намѣрятъ разрешение на собственитѣ си проблеми. Тѣ отъ своя страна -- по примѣра на господаритѣ си отъ Москва -- лавиратъ, правятъ отстъпки и компромиси, но само дотогава докато има гаранция че тѣ ще останатъ на властъ при всички обстоятелства.

Новата политика на Горбачовъ за "гласностъ" и "прустройство" не е нищо друго освенъ единъ отчаянъ опитъ да се спаси комунистическия режимъ и комунистическитѣ управници. Съ всички сръдства -- като предлага намаление на въоръженията, разрешение на емиграция, или други половинчати опити за реформи, той се мъчи да убеди западния свѣтъ, че "Сибирската мечка е загубила апетита си" и че сега е вече безопасно да се контракува съ руснацитѣ, гарантирано е че заеми които се отпускатъ ще се платятъ и че даването на помощъ на СССР за преживяване на икономическата криза ще е отъ полза за установяването на свѣтовенъ миръ.

Ние вече казахме: никой не трѣбва да си прави илюзии. Този който позволи да бѣде заблуденъ и подпомогне Русия да запази комунистическия режимъ ще плати единъ денъ скъпо и прескъпо за наивността си. Че комуниститѣ сѣ двулични и че и самия Горбачовъ е замѣсенъ отъ същото тество както предшественицитѣ си, се потвърждава отъ книгата му "Перестройка". Въ нея другарьтъ Горбачовъ много ясно подчертава, че "Начертания отъ Ленинъ пѣтъ ще се следва и че завещанието на Ленинъ /завладяването и комунизирването на цѣлия свѣтъ, б.н./ ще се изпълни".

Всички експерти, между които и известниятъ бившъ президентски съветникъ Збигниевъ Бжежински, въ публично интервю отъ 12 мартъ т.г. предвиди, че комунистическиятъ режимъ въ СССР е предъ катастрофа и че може да се спаси само ако Западътъ помогне на комуниститѣ както е правилъ въ миналото.

Днесъ продължаването на живота на комунизма въ СССР и въ всички други комунистически страни завладяни отъ него, между които е и България, не зависи по вече отъ комуниститѣ, а отъ Запада, отъ помощта, която Запада би далъ на комунизма!

България -- най-важния въпросъ който ни интересува -- преживява страшна криза. Режимътъ се разлага отъ вятре. Стопанството е разбито. Въ миналото България не произвеждаше локомотиви и нѣмаше заводи, обаче на пазаря имаше всичко: зеленчукъ, мѣсо, млѣчни продукти, плодове, и то всичко въ изобилие. Народа бѣше доволенъ и щастливъ. Сега, при комунис-

тическият режим на пазара нѣма нищо, хората не сѣ сигурни даже дали утре ще има хлѣбъ. Хамбаритѣ сѣ праздни, рѣкитѣ сѣ замърсени, горитѣ изсечени, на всѣкъде упостояние, нищета и мизерия, безъ никаква надежда за подобрене докато има комунистическа власт. Безправието, терора и робството, въ което бѣ поставенъ българскиятъ народъ още на 9.9.1944 г., продължава и сега и нѣма край. Отъ денъ на денъ става все по-лошо и по-лошо. Вsrѣдъ народа се шири голѣмо недоволство, той се надига, комунистическитѣ управници сѣ уплашени, знаейки че немогатъ да очакватъ помощъ отъ голѣмия братъ. Тѣ сѣ всички срѣдства се мѣчатъ да задържатъ недоволството, за да могатъ да се държатъ на власт, което е най-важното за тѣхъ. Положението на народа не е важно, важното е Тѣ на всѣка цена да останатъ на власт, даже и ако подъ напора на недоволството имъ се наложи да направятъ нѣкакви отстъпки или промѣни.

Българскитѣ комунисти за разлика отъ управницитѣ въ Унгария или Полша, се опитватъ да се наложатъ и задържатъ на власт и по други пътища. Отъ известно време тѣ започнаха една голѣма национална пропаганда. Представятъ се предъ българския народъ като най-голѣми националисти и патриоти. Възстановиха чевствуването на 3 мартъ -- деня на Освобождението -- което бѣха отмѣнили, издаватъ една следъ друга книги, като напримеръ "За ново мислене и новъ подходъ по нѣкои въпроси отъ българската история", авторъ Иванъ Александровъ, издание на издателство Отечественъ фронтъ, 1988 година, където -- както и въ всички такива нови книги -- се подчертаватъ националнитѣ ни идеали, говори се за патриотизмъ и какво ли не въ този духъ, сѣ явната целъ да се подведе народа, да помисли, че комуниститѣ сѣ се промѣнили, за да се смекчи опозицията. Въ сѣщото време сѣ най брутални и жестоки мѣрки се подтиска всѣка проява на недоволство, всѣко искане за човѣшки права и свободи, всѣка опозиция на режима и неговитѣ представители.

Комуниститѣ се страхуватъ отъ анти-комунистическата емиграция, на първо мѣсто отъ насъ, отъ Българския Националенъ Фронтъ, който води борба противъ тѣхъ въ продължение вече на повече отъ 40 години, безъ компромисъ и безъ каквато и да било вѣроятностъ ние да направимъ отстъпка. Въ комунистическитѣ вестници въ България постоянно се пише противъ насъ -- обвинения, нападки, заплахи. Особено сега публикациитѣ противъ насъ сѣ особено жестоки, тѣй като ние сме тѣхния главенъ врагъ въ чужбина и тѣ ни смѣтатъ като вдѣхновители на опозицията въ България. Това за насъ е разбира се комплиментъ и насърчение, защото доказва, че ние изпълняваме нашия дългъ, водимъ борбата успѣшно и народа е съ насъ.

Много отъ комунистическитѣ планове и опити въ чужбина се разбиватъ и пропадатъ поради опозицията на емиграцията. За комуниститѣ е отъ жизнена важностъ щото нашата дейностъ да бѣде елиминирана, или омаломощена, ако не и отклонена отъ нейния досегашенъ пътъ. Съ тази целъ тѣ, комуниститѣ, възприеха напоследъкъ нова политика по отношение на емиграцията: да биятъ на нейнитѣ национални чувства. "Ние всички сме българи -- казватъ сега комуниститѣ -- ние обичаме нашитѣ братя, ние обичаме нашата Родина". Сега комуниститѣ залагатъ на тая карта. Тѣ издигнаха лозунга "Да спасимъ българщината въ Македония". За провеждане на този планъ българскитѣ комунисти изпратиха въ чужбина нарочни емисари: най-напредъ въ Европа, сега сѣ вече и въ Америка. Тия емисари ходятъ между емиграцията, стараятъ се да повдигнатъ националнитѣ ни чувства, шушукатъ

и проповѣдватъ, че сега всички отъ България и емигрантитѣ, особено тѣзи които иматъ връзки и влияние въ чужбина, трѣбва да координиратъ усилията си и да работятъ заедно "за спасяване на българщината". Другитѣ въпроси: комунизъмъ, режимъ и пр., това сж вътрешни наши работи, ние всѣкога, после, нѣкой денъ, може да ги уредимъ между насъ, но най напредъ трѣбва да спасимъ българщината. И то въ Югославия, а дума не се обелва за Гърция, или Ромъния. Или Бесарабия. Съ други думи, изоставете сега борбата и опозицията противъ комунизма, дайте ни време.

Този апелъ на нашитѣ комунисти отъ София много прилича на апела на Сталинъ "Да спасимъ матушка Русия", който той издигна, когато германцитѣ навлѣзоха въ СССР. Народа се отзова, Русия бѣ запазена. Какъ се уредила после вътрешнитѣ работи, всѣки знае.

Комуниститѣ никога нѣма да се промѣнятъ понеже въпроса за комунизма не е въпросъ на различни разбирания или политика, това е въпросъ за една проказа, която навлиза и завладява цѣлото същество на човѣка станалъ комунистъ, превръща го въ единъ фанатиченъ последовател на една утопия, която той поддържа като хипнотизиранъ, лишава го отъ всѣкакво самостоятелно мислене и така престава да е по вече нормаленъ човѣкъ. Говорейки за промѣна на комуниститѣ азъ си спомнямъ думитѣ на единъ мой отличенъ приятелъ, който при единъ такъвъ опитъ за характеристика на комуниститѣ каза: "Азъ не знамъ нѣкога нѣкъде да има вълкъ, който да е станалъ вегетарианецъ".

Това е нашето мнение за комуниститѣ, ние не имъ вѣрваме понеже ги познаваме и тѣ не могатъ да се надѣватъ, че ще намѣрятъ между насъ наивници, които ще се уловятъ на "въдицата", която сега подхвърлятъ. За насъ първия въпросъ, и най-важния въпросъ, е въпроса за премахването на комунизма. Ние нѣма да се отклонимъ и ще продължимъ борбата до край и до победа. Следъ премахването на комунизма, и само тогава, ние ще се занимаемъ и ще подиримъ начини за решаване на другитѣ въпроси -- не преди това.

Сведенията които се получаватъ отъ България потвърждаватъ, че всрѣдъ българския народъ е настъпила една нова политическа преориентация. Старитѣ партии вече не съществуватъ отдавна. Селата сж обезлюдени и нѣма по вече селски маси. Народа е раздѣленъ само на две: комунисти и анти-комунисти. Последнитѣ, анти-комуниститѣ, сж грамадното мнозинство, което ще опредѣли, следъ освобождението на България, утрешния редъ, система и политика на свободна България. Много доказателства има, че тази преориентация на нашия народъ е въ посока на нашитѣ разбирания и идеи за утрешното устройство на България, и че между най-главнитѣ въпроси по които нашиятъ народъ е заинтересуванъ е и гаранцията, че комунизма нѣма да се върне подъ каквато и да е форма. Такава гаранция могатъ да дадатъ на нашия народъ само организации и утрешни управници на страната, които въ своята досегашна дейность сж дали доказателства -- както Б.Н. Ф. -- че компромисъ съ комунизма не може да има. Това наше становище е популярно въ България днесъ, нашия народъ знае за нашата дейность, той ни симпатизира и възлага надежди на насъ.

Че действително новата политическа преориентация на нашия народъ е въ направление на програмата на Българския Националенъ Фронтъ се потвърждава и отъ преориентацията на нѣкои емигрантски организации, които по преди не одобряваха нашата програма. Сега, съ цель да бждатъ

въ хармония съ политическата преориентация на нашия народъ и да могат утре да се явятъ предъ него въ приемлива за него форма, нѣкои излѣзоха съ нови програми, публикувани въ тѣхнитѣ издания, напримѣръ вестникъ излизащъ въ Ню Джърси, САЩ, броя му отъ декемврий м.г. Ако се сравнятъ тия нови програми на нѣкои емигрантски организации съ програмата на Б.Н.Ф. публикувана въ 1963 година, ще се констатира възприемането на становища отъ нашата програма въ перефразирана форма. Това ни радва понеже означава, че и въ емиграция, както и въ България, разбиранията се оеднаквяватъ което е само отъ полза и ще подпомогне успѣшното водене на освободителната борба и утрешното организиране на Свободна България. Този фактъ: популяризирането на нашата програма и одобряването ѝ както въ България, така и въ емиграция, за насъ е едно още по-голѣмо задължение да продължимъ борбата съ всички сили безъ компромисъ до крайна победа и да се подготвимъ и бъдемъ въ състояние утре следъ Освобождението, да изиграемъ ролята, която ни се пада за устройството на свободната ни Родина, за гарантирането на свободата и човѣшкитѣ права на всички граждани и създаването на едно истинско демократично управление.

Освенъ горе спомѣнатата идея за спасяване на българщината, комунистическитѣ глашатаи между насъ разпространяватъ още и идеята, че комунистическитѣ управници въ България не били вече това което сж били по-рано, и че тѣ сега работели, по пътя на еволюцията, да се либерализира и демократизира режима, което естествено ще трѣбва да стане безъ борба и безъ даване на жертви, стига да се даде възможностъ на комуниститѣ да останатъ на властъ и да разрешатъ въпроса постепенно.

Ние не сме изненадани, че нѣкои наши емигранти, известни отдавна съ това че дирятъ извинения да се отклонятъ отъ изпълнението на синовниятъ имъ дългъ да подпомогнатъ нашия народъ въ тия тежки дни на борбата му за свобода, побързаха да направятъ изявления, че е действително най-добре въпроситѣ да се разрешели по еволюционенъ пътъ. Въ сжщностъ това което тѣ мислятъ и ни казватъ чрезъ апелиране за прекратяване на борбата и за избѣгване на жертви е да се оставятъ комуниститѣ на властъ. Подобни разбирания сж чужди не само намъ, но и на цѣлата анти-комунистическа емиграция, която никога нѣма да бъде ангажирана съ въпроса за спасяването на комунизма.

Недоволството на българския народъ отъ комунизма сега вече е навлѣзло въ нова фаза: открито предявяване на искания за припознаване на човѣшкитѣ права на всички граждани/ комунистическата върхушка, управляващитѣ иматъ разбира се всички права които пожелаятъ да си присвоятъ, тѣ не сж народа, тѣ сж привилигерованата класа!/, което означава правата на НАРОДА, на огромното болшинство отъ обезправени български граждани. Въпрѣки заплахата и опасността, която съществува за репресалии, хората немогатъ по вече да понасятъ безправие и тормоза и надигатъ гласъ. Презъ януарий 1988 година въ България бѣ образувано "Независимо дружество за защита на правата на човѣка въ България". Състоящо се отъ здрава ядка отъ бивши политически затворници, начело на Дружеството, като Председател застава известниятъ отъ миналото голѣмъ националистъ и борець противъ комунизма Илия Миневъ, който следъ 9.9.1944 г. бѣ хвърленъ въ затвора за проявена анти-комунистическа нелегална дейность. Въ затвори, лагери и на заточение той е прекаралъ 37 години. Това не го сломи, комуниститѣ неможаха да го пречупятъ и при първата възможность,

следъ като излиза на свобода, той отново пое знамето на борбата противъ комунизъма, за свобода и човѣшки права.

Дружеството за защита правата на човѣка бързо се разрасна, много интелектуалци и хора отъ всички професии станаха членове и неговата дейность се разпростря по цѣлата страна. Разбира се, комунистите не закъсняха въ своята реакция. Милицията обискира домътъ на секретаря на дружеството въ Пловдивъ, поета Маноловъ и конфискува архивитъ на дружеството заедно съ личнитъ творби на Маноловъ. Предъ неговия домъ бѣ поставенъ караулъ: всѣки опиталъ се да влѣзе въ дома на Маноловъ биваше арестуванъ и разпитванъ въ Държавна Сигурность. Започна се арестуването и изгонването вънъ отъ България на членове отъ управата на дружеството и други изтѣкнати негови дейци -- такива вече сѣ десетки.

Въ знакъ на протестъ и съ искане да се върне архивата на дружеството и се прекрати терора, Председателя на дружеството Илия Миневъ и секретаря, Петъръ Маноловъ обявиха гладна стачка. Въ много скоро време къмъ тѣхъ се присъединиха десетки доброволци отъ цѣлата страна. Въ солидарность съ тѣхната кауза видни български интелектуалци отправиха протести и апели до българското правителство и до чужди вестници и радиостанции. Комунистите -- почувствуваха се натясно -- бѣха принудени да отстъпятъ и върнаха личната архива на Маноловъ, който прекрати гладната си стачка. Героятъ Илия Миневъ обаче продължи своята борба цѣли 62 дни и когато бѣше вече на смъртно легло /той е на 72 годишна възраст и теглото му бѣше стигнало до 40 кгр./, предъ страхътъ, че ако умре той ще се превърне въ националенъ герой, комунистите върнаха архивата на дружеството и спрѣха терора поне временно. Илия Миневъ прекрати гладната си стачка и съ помощта на лекари изпратени отъ Франция започна да се съвзема постепенно. Пълното му възстановяване, както и съдбата на дружеството сѣ все още подъ съмнение. Едно обаче е безспорно: факта че българския народъ се надига и че заплахата за унищожаването на комунистическия режимъ се увеличава. Съ право тукъ ние можемъ да повторимъ отново думитъ, които казахме въ началото: "Победата вече се очертава на хоризонта"!

При така създадената обстановка, предвещаваща скорошния край на комунизъма и пропадането на комунистическия режимъ въ България, на насъ се налага ПО ВЕЧЕ ОТЪ ВСѢКОГА, да напрегнемъ всички сили, въ пълно съгласие и сътрудничество помежду ни, и съ още по-голѣма вѣра въ успѣха, да продължимъ борбата противъ комунизъма за свободата на България, безъ компромисъ и безъ отклонение отъ пѣтя, по който повече отъ 40 години ние водимъ тази борба. Нашиятъ народъ очаква отъ насъ подкрепа, той възлага на насъ надежди, ние трѣбва да оправдаемъ неговото довѣрие.

Предъ перспективата на скорошно освобождение ние декларираме, че дейността на Българския Националенъ Фронтъ нѣма да се прекрати съ събарянето на комунистическия режимъ и освобождението на България. Въ утрешна свободна България ние ще се явимъ на политическата сцена като едно национално движение, което ще подири довѣрието на народа за устроителството и управлението на страната, на основата на нашата програма, на нашата полувѣковна дейность, на базата на борбата, която сме водили и жертвитъ които сме дали срещу комунистическия узурпаторъ и подтисникъ и на базата на гаранцията, която ние сме въ състояние да дадемъ на нашия народъ, че на комунизъма нѣма да бѣде позволено да се върне подъ каквато и да е форма.

Сега когато сме предъ прага на победата всъка проява на слабостъ, всъко отклонение отъ пътя на борбата, всъки компромисъ, ще бъдатъ равни на предателство спрѣмо нашия изстрадалъ народъ и поробена Родина.

Ние ще изпълнимъ достойно и до край нашия дългъ!
Българскиятъ народъ може да разчита на насъ!
ДНЕСЪ ПО ВЕЧЕ ОТЪ ВСЪКОГА!

ПО- ДОЛУ ОТПЕЧАТВАМЕ ВЪ ФАКСИМИЛЕ ЕДИНЪ ВАЖЕНЪ ИСТОРИЧЕСКИ ДОКУМЕНТЪ: ОФИЦИАЛНОТО ОБРЪШЕНИЕ НА РЪКОВОДСТВОТО НА НЕЗАВИСИМИЯ КОМИТЕТЪ ЗА ЗАЩИТА НА ЧОВЪШКИТЪ ПРАВА ВЪ БЪЛГАРИЯ /НКЗЧП/ ДО ФРЕНСКИЯ ПРЕЗИДЕНТЪ ФРАНСОА МИТЕРАНЪ ВЪ НАДВЕЧЕРИЕТО НА НЕГОВОТО ПОСЕЩЕНИЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ. АПЕЛА НА КОМИТЕТА НЕ БЪ УВАЖЕНЪ. ФРЕНСКИЯ ПРЕЗИДЕНТЪ СЕ СРЕЩНА СЪ СОФИЙСКИ ИНТЕЛЕКТУАЛЦИ, ЧЛЕНОВЕ НА ДИСКУСИОННИЯ КЛУБЪ ЗА ПОДКРЕПА НА "ГЛАСНОСТЪ" И "ПЕРЕСТРОЙКА". ВЪ МОМЕНТА ВРЪЗКИТЪ МЕЖДУ ТИЯ ДВЕ ДРУЖЕСТВА СЪ МНОГО БЛИЗКИ.

СЪДБАТА НА ПОДПИСА-
ЛИТЪ ОБРЪШЕНИЕТО:

Председателя Илия Миневъ:
Възстановяващъ здравето си следъ 62 дни гладна стачка, изолиранъ и безъ телефонъ въ гр. Септември /Сараньово/, Пазарджишко, постоянно хуленъ отъ продажници,
Секретаря Петъръ Маноловъ:
Изгоненъ отъ България съ семейството си, въ момента живущъ въ Франция,
Свещ. Благой Топузлиевъ:
изгоненъ отъ България, въ момента въ Виена, Австрия,
г-жа Зайнебъ Ибрахимова:
Изгонена отъ България първо въ Австрия, върната въ България и депортирана въ Турция съ мъжа си,
г-нъ Димитъръ Томовъ, замѣстникъ на Петъръ Маноловъ:
изолиранъ и охуленъ живѣе въ Михайловградъ /Фердинандъ/, спрянъ телефонъ, отъ нѣколко дни изчезналъ - "взетъ въ запасъ"??
Пълномощника Цвѣтанъ Златановъ, Михайловградъ:
изолиранъ, съ спрянъ телефонъ, липса на сведения.

УВАЖАЕЛИ ГОСПОДИНЪ ПРЕЗИДЕНТЪ,

Всички членове на Независимото дружество за защита правата на човека в България унахаме о радост за предстоящото Ви посещение в нашата страна, което ще стане в изключителната 200-годишнина от Великата френска революция и обявяването на Декларацията за правата на човека и гражданина. Ние отдавна сме уверени в последователността, с която се застъпват за правата на човека в света; не можем да си представим, че Вие сте първият държавен глава, който в Кремъл произнесе името на професор Сахаров, станало днес символ на човешка съвест и достойнство. Вярвайте, че в паметта ни са запасени всички случаи, в които Република Франция е докарала, че е Родината на демокрацията и правата на човека.

Днешната участ на нашата родина България е силно повлияна от споразуменията в Ялта. Повече от 40 години нашият народ беше принуден да живее с ценности, които не са му приели: липса на плурализъм, нетолерантност, насилве, културна и икономическа изолация от естествената му среда Европа. Но принуден, не значи приели. Толерантност, плурализъм, диалог, зачитане на религиозните, етническите и културните различия са били характерни за българския народ.

Ето кое през януари 1988 година извика на живот Независимото дружество за защита правата на човека в България. От този момент и до днес не са престанали репресиите срещу членове на дружеството и симпатизанти. Неговият председател е от месеци под неофициален домашен арест, а хората, които желат да го посетят, се излагат на незаконни обидителни, унижателни резултати, тоуеи. В България днес не се чувства никакво отражение на новия политически климат в Европа.

Това са причините, поради които се обръщаме към Вас с молба да приемете няколко души, представители на Независимото дружество за защита правата на човека в България, за да разпят пред Вас своята загнаноост относно ценностите, които обединяват нас - българи и французи, въпреки изкуствените барьери в Европа.

Приемете, Ваше Превъзходно дружество, нашите искрени чувства на уважение и признателност.

Председател: Илия Минев
Свещ. Благой Топузлиев
Димитър Томов
Петър Маноловъ
Зайнебъ Ибрахимова
Пълномощник Цвѣтанъ Златанов
България, Рождество Христово 1988

НИКОГА НЕ ШЕ ЗАБРАВИМЪ!

НИКОГА НЕ ШЕ ПРОСТИМЪ!

ГОДИШНОТО ЗАСЕДАНИЕ НА Ц.У.С. НА Б.Н.Ф. - 6 И 7 МАЙ 1989 Г.
ТРАДИЦИОННО ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА ХРАБРОСТВАТА ВЪ БЪФАЛО.

Въ градъ Бъфало, Съединенитѣ Щати на 6 и 7 май 1989 г. се състоя годишното заседание на Централния управителенъ съветъ на Българския Националенъ фронтъ, и същевременно бѣ чествуванъ деня на храбростта, традиционно организиранъ отъ клона на Б.Н.Ф. въ Бъфало въ продължение на 31 години.

Членоветѣ на Ц.У.С. и гоститѣ започнаха да пристигатъ въ града на 5 май. Председателятъ на клона на Б.Н.Ф. въ Бъфало, щата Ню-Йоркъ, г-нъ Миро Герговъ, широко отвори вратата на своя домъ, където всѣки пристигналъ се срещаше съ приятели, биваше му сервирана вечеря и най-радушно посрещанъ, биваше настаненъ за пренощуване. Между дошлитѣ гости тази година имаше и многожеланъ събратъ, недавна пристигналъ -- депортиранъ -- отъ България, Подпредседателятъ на Независимото дружество за защита на човѣшкитѣ права въ България, г-нъ Едуардъ Геновъ. Той се намѣри въ срѣдата на другари и приятели, които го приеха най-радушно.

Между пристигналитѣ членове на Ц.У.С. личаха отъ Ню Йоркъ д-ръ Иванъ Дочевъ, Емилъ Атанасовъ и Петъръ Николовъ, отъ Калифорния д-ръ Николай Алтънковъ, отъ Канада инж. Ангелъ Гъндерски, д-ръ Борисъ Ганчевъ, д-ръ Ангелъ Тодоровъ, г-дата Цоню Градинаровъ и Димитъръ Николовъ, отъ Чикаго г-нъ А. Костовъ и г-нъ Крумъ Радевъ, отъ Охайо г-дата Тодоръ Тодоровъ и Валери Йордановъ, отъ Ниагара Фолзъ г-нъ Лука Арсовъ и други. Отъ Европа бѣ пристигналъ председателятъ на Б.Н.Ф. въ Германия г-нъ Г. Лазовъ и по пълномощно бѣха представени всички клонове на организацията отъ разнитѣ страни. Много гости бѣха дошли отъ Чикаго, между които личаха д-ръ Станка Паприкова, съпруга на покойния председателъ на Б.Н.Ф. д-ръ Георги Паприковъ, инж. Александъръ Дърводѣлски, г-нъ Иванъ Атревъ, гости отъ Канада и отъ други щати на С.А.Щ.

На 6 май, събота заранѣта, членоветѣ на Ц.У.С. и гоститѣ отидоха на гроба на отецъ Тома Кобаковъ, гдето бѣха посрещнати отъ Презвитера

и бѣ извършена заупокойна молитва отъ от. Тодоръ Гроздановъ. На гроба на достойния нашъ свещеникъ, посвѣтилъ цѣлия си животъ на България бѣха положени венци и цвѣтя. На края всички изпѣха "Покойници". Следъ молитвата по покана на Презвитера Кобакова, всички отидоха въ дома ѣ където бѣха сервирани закуски и напитки за Богъ да прости.

Въ 1 часа следъ обѣдъ на 6 май 1989 г. въ една отъ залитѣ на хотелъ Хилтънъ се откри заседанието на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. Присъствуваха чле-

новецъ на Ц.У.С. и гости. Председателят д-ръ Николай Алтънковъ откри заседанието и помоли отецъ Тодоръ Гроздановъ, чредникъ на нашата църква "Св.Иванъ Рилски" въ Ниагара Фолзъ, който наследи от Тома Кобаковъ, да прочете молитва и благослови работата на заседанието. Следъ това присъстващите бѣха поканени да почетатъ съ ставане на крака и едноминутно мълчание паметта на починалитъ въ емиграция наши дейци и приятели от Тома Кобаковъ, д-ръ Георги Паприковъ, д-ръ Димитъръ Вълчевъ, д-ръ Сирано Сяровъ, Иванъ Чортовъ и всички други дали живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на България. Това бѣ единъ незабравимъ моментъ на поклонение и припознаване жертвитъ и тѣхнитъ заслуги. Богъ да ги прости и вѣчна да бѣде тѣхната паметъ.

Председателя д-ръ Алтънковъ събщи че пръвъ говорителъ на това заседание ще бѣде г-нъ Едуардъ Геновъ, който е единъ отъ основателитъ на НДЗЧП въ България, за която му дейность преди нѣколко месеци е билъ насилствено изгоненъ отъ страната. Той, както и всички дейци на Дружеството иматъ

нашето уважение, тѣ иматъ и ще иматъ нашата пълна подкрепа и ние вѣрваме, че борбата на българския народъ за човѣшки права, свобода и демокрация ще се увѣнчае скоро съ успѣхъ. Бурни овации посрещнаха представянето на г-нъ Геновъ, който въ словото си каза между другото следното:

"Нося на всички ви сърдечни поздрави отъ България, отъ нашитъ дейци и отъ нашия председателъ ИЛИЯ МИНЕВЪ. Спонтанното възникване на дружеството ни и неговия бързъ и възторженъ приемъ отъ страна на нашия народъ смуги и разтревожи само нашитъ врагове. Макаръ че по уставъ и по съвестъ ние действуваме споредъ законитъ на страна-

та, всички органи за репресия на българския комунизъм бѣха насочени срещу насъ. Нѣщата въ България, обаче сѣ промѣнени, хората не се страхуватъ както преди, милицията и държавна сигурностъ не смѣятъ да безчинствуватъ както имъ се иска и сѣ принудени да се съобразяватъ съ новитѣ условия на животъ. Дейността на нашето дружество насърди възникването на нови асоциации, като клуба за съдействие на "гласностъ" и "перестройка", дружеството за защита на религиознитѣ права, екологичното движение, независимитѣ профсъюзи и други. Въ момента борбата на нашия народъ е съсредоточена къмъ изтрѣгване на възможно по-голъми отстъпки отъ властѣта съ огледъ въ скоро време България да бѣде отново свободна".

Д-ръ Алтънковъ благодари на г-нѣ Геневъ за неговитѣ думи и откри разискванията като покани делегатитѣ да зададатъ въпроси на г-нѣ Геневъ. Отговоритѣ бѣха изчерпателни и освѣтлиха създалото се положение въ България и развитата дейностъ на дружеството, както и нуждата за помощъ отъ страна на емиграцията.

Почетния председател д-ръ Дочевъ се изказа по поводъ доклада на г-нѣ Геневъ като между другото каза: "Това, което членоветѣ на дружеството за човѣшки права въ България направиха заслужава възхвала и тѣ могатъ да разчитатъ на нашата подкрепа. Лично азъ се считамъ гордъ, че единъ мой старъ приятел и борецъ противъ комунизма отъ миналото, г-нѣ Илия Миневъ, е

на чело на дружеството и борбата за човѣшки права. Той и всички дейци отъ дружеството сѣ герои и иматъ нашето дълбоко уважение."

Следъ изказването на д-ръ Дочевъ, Председателятъ на Б.Н.Ф. д-ръ Николай Алтънковъ даде докладъ за развитата дейностъ презъ изтеклата година и начерта основнитѣ насоки за бѣдеща работа. Между другото той каза: "Упадъка на международния комунизъмъ и провала на комунистическата система на управление -- забелязани отдавна, но особено ясни презъ последнитѣ десетъ години -- съвпадатъ съ здравата и недвусмислена политика на тимѣтъ Реганъ-Бушъ, който явно се радва на подрепата на цѣлия американски народъ и всички държави въ Европа. Отдавна очакваното настѣпление противъ комунизма вече се разгаря предъ очитѣ ни. Програмата на Президента Бушъ за подкрепа на демократичнитѣ сили въ Източна Европа, която ще кулминира съ посещението му презъ юлий т.г. въ Полша и Унгария дава бързи и ясни резултати: премахването на едностранната система въ тѣзи две страни и насърдението на народитѣ имъ да изявятъ своитѣ отдавна потискани права. За комунистическитѣ режими въ България, Ромъния, Из-

точна Германия и Чехословакия нѣма другъ изходъ освенъ да последватъ примѣра и практиката на Унгария и Полша.

"Необходимитѣ реформи, диктувани не само отъ Москва но и отъ катастрофалното състояние на българското стопанство, се налагатъ като единствената алтернатива на закостенялия сталинизъмъ още практикуванъ отъ София. Независимо отъ желанието на Живковъ и Ко. българскиятъ народъ е решилъ този пътъ да не спре наполовина и да не прекрати борбата докато не установи истинско народно управление. За комунизма днитѣ му въ България сѣ преброени."

"Същевременно не трѣбва да има никакви илюзии относно нежеланието на комуниститѣ да се откажатъ отъ властта. Процесътъ на демократизация на българското общество -- макаръ и неминуемъ и неотмѣнимъ -- не е автоматиченъ. Режима държи оржхието и не е решенъ да се раздѣли съ привилегиитѣ на които помощниците му сѣ свикнали. Затова и бждецитѣ месеци и години ще бждатъ решителни. Българскиятъ Националенъ Фронтъ е -- както винаги -- въ първитѣ редици на борбата. Нашия лозунгъ е "безъ авантюризъмъ, но и безъ отстъпки -- неотклонно противъ комунизма".

Следъ приключването на доклада на д-ръ Алтънковъ и въ допълнение на казаното, д-ръ Дочевъ прибави, че д-ръ Алтънковъ е изпълнилъ задачитѣ си отлично, той е поддържалъ връзки съ клоноветѣ и официалнитѣ мѣста, приготвявалъ е списанието БОРБА, и е вършилъ многостранна организационна работа, която не бѣ спомената въ неговия докладъ, за което той заслужава похвала и предложи доклада на Председателя да се одобри.

Предложението на д-ръ Дочевъ бѣ прието.

Заседанието се закри въ 5:30 часа следъ обѣдъ и се съобщи, че второто заседание ще бжде въ 7:30 часа вечерта, посвѣтено изключително на организационни въпроси.

Въ 7:30 часа вечерта на 6 май се откри второто заседание на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. Докладъ за фонда БОРБА бѣ изнесенъ отъ г-нъ Костовъ. Фондътъ е стабиленъ, има запазени резервни суми и постѣпватъ помощи, които гарантиратъ излизането на списанието.

Станаха разисквания относно редактирането на списание БОРБА, попълни се състава на редакционния комитетъ, въ който за въ бждеще ще участвува и Почетния председателъ, взѣха се решения за воденето на прихода-разходнитѣ книги, разгледа се въпроса за издаване членски карти

на всички отчетени членове и се упълномощи касиера да разпрати съответните писма-разяснения. Разгледа се въпроса за дейността на ръководството и даване пълна подкрепа и доверие на председателя да продължи своята дейност, като единодушно се гласува доверие на д-ръ Алтънковъ да продължи Председателството на Б.Н.Ф. На края бѣха събрани помощи за фонда БОРБА, гарантиращи излизането на следващитѣ броеве.

Заседанието бѣ закрито въ 11:30 часа вечерта и се опредѣли на другия денъ въ 10:00 часа заранѣта да се състои третото заседание на което да се приеме резолюцията и се разрешатъ текущи въпроси.

На 7 май въ 10:00 часа заранѣта се откри третото заседание на Ц.У.С. на което бѣ докладвана резолюцията отъ Председателя, д-ръ Николай Алтънковъ. Следъ състоялитѣ се подробни разисквания бѣ приета единодушно следната

РЕЗОЛЮЦИЯ

Редовното годишно заседание на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ, състояло се на 6 и 7 май 1989 година въ гр.Бъфало, Ню Йоркъ, Съединенитѣ Щати, следъ като изслуша и обсъди изнесенитѣ доклади по политическитѣ, организационни и финансови проблеми стоящи предъ организацията, именно:

Международното положение

Забелязвайки и приветствувайки непрекъснатото отстъпление на комунизма презъ последнитѣ десетъ години, изказва своята гореща солидарностъ съ борбата на всички поробени отъ комунизма народи за тѣхното освобождение, на първо мѣсто героичния народъ на Авганистанъ, който успѣ да разгроми -- СЪ ОРЪЖИЕ -- многохилядната Съветска армия и да наложи отстъплението ѝ презъ февруарий т.г.

Отбелязвайки успѣхитѣ на народно-освободителнитѣ сили въ Ангола и Мозамбикъ, изказваме вѣрата си че въ скоро време и тия две страни ще бѣдатъ напълно освободени отъ наложения имъ комунистически гнетъ.

Постоянниятъ натискъ върху комунистическитѣ режими -- отвътре, отъ страна на тѣхнитѣ поробени народи, и отвънъ -- отъ страна на свѣтовнитѣ сили на анти-комунизма, които увеличаватъ влиянието си, доведе до капитулацията на комунизма въ Полша и Унгария и ободри духа и настроението на народитѣ въ странитѣ, които сж още подъ влиянието на старомодния и отживѣлъ времето си сталинизъмъ.

Активната и пасивна подкрепа на поробенитѣ народи отъ тѣхнитѣ съюзници въ Европа, Азия и Америка ще доведе въ много скоро време до пълното изчезване на комунизма като свѣтовна система.

СССР и сателитнитѣ страни

Консолидирането на позицитѣ на Горбачовъ въ СССР довежда до резултати, които не бѣха предвидени отъ съветския режимъ и до развитието на силитѣ на свободата и демокрацията, не само въ Съветския съюзъ, но и въ другитѣ социалистически страни. Забелязва се поляризация на режимитѣ споредъ степенята на комунистическото проникване между тѣхнитѣ народи. Полша и Унгария -- които дадоха сравнително минимални жертви при установяването на комунистическитѣ режими тамъ, и които традиционно сж схващали комунизма като проява на външна сила, бѣха първитѣ страни да се възползуватъ отъ даденитѣ имъ възможности за демократизация. България и Ромъния, отъ друга страна -- които дадоха много жертви презъ 1944-1945 година, дъл-

жими колкото на съветската окупация, толкова и на яростта на мѣстни комунисти -- продължават да упорствуватъ въ съпротивата си срещу опититѣ на тѣхнитѣ народи да извоюватъ минимални придобивки, отдавна допустими даже въ СССР.

Западащата икономика на социалистическия лагеръ и провала на комунистическата идеология като водеща сила е довело до постепенното израждане на тѣзи режими до състоянието на страни отъ третия свѣтъ, съ белези и фактори, които сѫ характерни за страни като Конго, Гватемала, Филипинитѣ и други назадничави страни, но не и за нации съ дълговѣковна, европейска култура и добродетели.

Корупция, кражби, злоупотрѣби и недоимъкъ сѫ повсемѣстно явление. Оскъдицата на хранителни и индустриални продукти може да се сравни само съ положението непосредствено следъ края на миналата война, когато цѣла Европа бѣше въ разруха. Всичко това създава революционна обстановка и нейнитѣ белези сѫ вече известни на самитѣ комунисти -- професионални революционери отъ дълги години. Последнитѣ събития въ рамкитѣ на Съветската империя: Балтийскитѣ страни, Грузиния, Армения и мюсюлмански Азербайджанъ, Узбекистанъ и Казахстанъ -- представяни на наивници като "етнически", или "националистични" конфликти, сѫ нищо друго освенъ революционни прояви на национална независимостъ, свобода, граждански и човѣшки права.

България

Международното положение на България -- смѣтана като "парий" отъ цивилизованитѣ страни поради репутацията ѝ като страна на насилие, тероръ, международна търговия съ опиати, оръжие и слѣпо оръдие на чужди сили -- е вече неимоверно отекчено отъ неимоверната корупция, израждане и упадъкъ на софийския режимъ, където Живковъ и семейството му явно сѫ решили да останатъ въ историята като най-черната страница отъ битието на България. Въпрѣки смѣни въ московската олигархия Живковъ продължава да управлява, макаръ че способитѣ му явно сѫ изложени на непрекъснатата атака и предизвикателство.

Изминалитѣ две години показаха безпрецедентно разрастване на съпротивата въ страната. Създаването на първото, главно и много важно ядро на атака противъ комунизма -- Независимото дружество за защита на човѣшки права въ България -- бѣ резултатъ на обединението на най-здравитѣ и праволинейни сили въ страната: цѣта на политическитѣ затворници и концлагеристи. Начело на него застана стария лeгионеръ, водачъ и изтъкнатъ дѣецъ на борбата противъ комунизма ИЛИЯ МИНЕВЪ, съратникъ и боенъ другаръ на нашата организация, който следъ 37 години на тероръ, затвори, побоища и безправие намѣри сили да поведе народа на борба при новитѣ условия. Последваха сдружения на интелектуалци: т.н. "Клубъ за защита на "гласностъ" и "преустройство", Независимитѣ профсъюзи "Подкрепа", Дружеството за защита на религиознитѣ права, Движението "Оборище", Екологическото движение и нѣколко други. Режима бѣ принуденъ -- поне за периодъ отъ една година -- да отстъпи и омекоти своитѣ методи на саморазправа.

България сега се намира въ предреволюционна обстановка. Новитѣ форми на борба -- наложени отъ реалността на политическитѣ и въоръженитѣ сили въ страната -- изискватъ прилагането на мирни и пасивни методи на борба, но това изисква не по-малко героизъмъ и последователностъ отколкото въоръжената война. Тѣзи нови форми водятъ и до нови, по-осъвършенствува-

ни форми на насилие и репресии. Безсилни да се справят съ недоволството на народа и не желаяйки да рискуват публични процеси, които ще поляризират обстановката в България още повече -- и в невъзможност да приложат обичните тъмь методи на убийства и сядебенъ тероръ -- правителството почна да изселва принудително по-важните дейци на съпротивата, следъ като продажните журналисти в София не съумъха да представят борците за свобода като "пасмина отъ продали се на империализъма български шпиони и реакционери".

Това отъ което режима се страхува даже и на сънъ е вече действителностъ: последните три месеци сж доказателство за обединението на тритъ главни и най-страшни за режима движения в страната: тъзи на политическите затворници /въ лицето на НКЗЧП/, интелектуалцитъ /Клуба за защита на "гласностъ"/ и турското малцинство. Налице сж доказателства за привличането къмъ общонародната борба и на другитъ два останали сегменти отъ обществото: студентитъ, които винаги сж напредъ в борбата, и борцитъ за религиозни права и свободи. Младежъта и църквитъ в България никога не сж принадлежали на комуниститъ и тъхното участие в съпротивата ще бжде последния гвоздей в комунистическия ковчегъ.

Отъ лъво на дъсно: Д-ръ Иванъ Дочевъ, Почетенъ Предс. на Б.Н.Ф., г-нъ Едуардъ Геновъ и Д-ръ Николай Алтънковъ.

Отецъ Тодоръ Гроздановъ и Г-нъ Едуардъ Геновъ.

Емиграцията

Българскиятъ Националенъ Фронтъ -- укрепенъ, подсиленъ и сплотенъ -- се радва на широката подкрепа на цълата антикомунистическа емиграция. Новитъ ни акции противъ комунизъма -- в Стокхолмъ, Швеция, Западенъ Берлинъ, Парижъ, Рио де Жанейро, Бразилия, Торонто и Ниагара Фолзъ, Канада, Чикаго, Лосъ Анджелесъ и Санта Барбара, САЩ -- сж прояви на нашето участие в цълкупната съпротива на всички българи, където и да се намиратъ, противъ продажния и корумпиранъ комунизъмъ. Съпроводено съ упадъка на други емигрантски групировки, открояването на Б.Н.Ф. като лидеръ на емиграцията и съпротивата противъ насилието е обнадеждащо и дава гаранция за пълна и безрезервна подкрепа на борбата на нашия народъ. Б.Н.Ф. е най-популярната анти-комунистическа организация, готова да заеме мъстото и ролята си в свободна България. Отстояването на политическата и идеологическа линия на Б.Н.Ф. в лицето на постоянни атаки отъ страна на българскитъ комунисти е много по-нале-

жащо въ настоящия моментъ и то не само поради необходимостта отъ помощъ на фронта въ България. Нашия отпоръ се налага и въ връзка съ последнитѣ диверсии организирани отъ комунистическия режимъ и помагачитѣ му въ чужбина. Новооткрития и все още половинчатъ патриотизъмъ, който софийскитѣ национални нихилисти представятъ сега на народа ни е опасенъ понеже е предназначенъ да въздействува на най-чувствителнитѣ струни въ душата на българина. Повика "единъ народъ -- единни интереси", съ който комуниститѣ се опитватъ да разколебаятъ силитѣ на съпротивата, трѣбва да бъде показанъ за такъвъ какъвто е, а именно, желание за продължаване на режима на безправие въ името на илюзорно обединение на национални интереси.

Решения

1. Преутвърждава нашата солидарностъ съ всички народи по свѣта бореци се противъ комунизма и за извоюване на национални права и свободи, включително странитѣ отъ т.н.социалистически лагеръ и отдѣлнитѣ републики съставлящи Съветския съюзъ,
2. Призовава западнитѣ страни да прекратятъ помощитѣ давани безразборно на комунистическия лагеръ, но приветствува американската позиция на диференциация спрямо сателитнитѣ страни и специално поддържането на демократичнитѣ сили въ Полша и Унгария,
3. ОБЯВЯВА НАШАТА ПЪЛНА, БЕЗРЕЗЕРВНА, БЕЗУСЛОВНА И ЦѢЛОСТНА ПОДКРЕПА НА СЪПРОТИВАТА ВЪ БЪЛГАРИЯ. Българския Националенъ фронтъ и българската съпротива стоятъ на едни и същи позиции. Борбата въ емиграция е недѣлима отъ борбата въ България.
4. Изказва пълна и безрезервна подкрепа на Независимия комитетъ за защита на човѣшкитѣ права въ България и неговитѣ представители задъ граница. Поздравяваме специално нашия старъ боенъ другаръ, инж.ИЛИЯ МИНЕВЪ и всички негови героични съратници отъ съпротивата въ България.
5. Обещава пълнаподкрепа на всички български дружества и организации, които се борятъ противъ комунизма: въ страната и въ емиграция,
6. Приветствува борбата на българския народъ за свобода и граждански и човѣшки права и вѣрва въ близкото сриване на комунизма,
7. Обещава да засилимъ нашата дейностъ въ емиграция и призовава клоноветѣ въ различнитѣ щати и страни да увеличатъ усилията си и да преминатъ въ настъпление. Работата ни не трѣбва да се ограничава изключително всрѣдъ емиграцията, а трѣбва все повече да бъде насочена къмъ България, използвайки всички възможни методи на проникване: поща, телефонъ, радио, вестници, телевизия и лични контакти,
8. Настоящитѣ решения да се разгласятъ всрѣдъ емиграцията и въ България и да се призоватъ всички патриотично настроени българи -- където и да се намиратъ -- да дадатъ своя приносъ за борбата.

Следъ приемането на Резолюцията бѣ повдигнатъ въпроса Б.Н.Ф. да подкрепя съ една месечна помощъ дейността на хората отъ дружеството за защита на човѣшки права , които сега сж въ емиграция и отъ тукъ работятъ за подпомагане на дейността на дружеството. Реши се Б.Н.Ф. да имъ отпуска редовна месечна субсидия.

Предложи се и се прие да се създаде отдѣленъ фондъ за събиране на помощи, отдѣлно отъ организационната каса и фонда БОРБА, за подкрепа на борцитѣ въ България. Ще бъде направено нужното да се открие отдѣлна чекова смѣтка и се проагитира събирането на помощи съ тази целъ.

Преди закриването на заседанието Председателят д-ръ Николай Алтънковъ предложи да бъде провъзгласенъ -- посмъртно -- бившия председател на Б.Н.Ф., д-ръ Георги Паприковъ, за почетенъ членъ на Б.Н.Ф. за неговитѣ заслуги и дейностъ въ продължение на десѣтки години борба противъ комунизъма за свободата на България. Единодушно бѣ решено д-ръ Георги Паприковъ да бъде провъзгласенъ за почетенъ членъ на Б.Н.Ф.

Заседанието на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. бѣ закрито въ 11:45 часа преди обѣдъ.

Въ 1 часа следъ обѣдъ на 7 май, по инициатива на клона на Б.Н.Ф. въ Бѣфало се състоя чествуването на Деня на Храбростъта, което се организира вече за 31ви пътъ. Тържеството се състоя въ залата на американската православна църква "Св.Георги" въ Бѣфало. Залата се оказа малка да побере всички стекли се гости, дошли отъ града и околноститѣ, както и тѣзи отъ Канада и градове въ С.А.Щ. Също присъствуваха всички членове на Ц.У.С. заедно съ официални гости. Отъ американска страна дойдоха г-нъ Робертъ Бляни, асистентъ на г-нъ Джакъ Кемпъ, министъръ въ кабинета на президента Джорджъ Бушъ и запасния генералъ отъ американската армия, голѣмъ приятелъ на българитѣ, ген.Уйлиямъ Сибулски. Имаше представители на различни емигрантски организации на чело съ г-жа Просекъ, председателка на Украинската организация и на А.Е.Н.

Тържеството започна съ прочетена молитва и почитане паметъта на загиналитѣ въ борбата, следъ което Тацовата група въ Бѣфало изпълни български народни танци и хора. Играчитѣ изпълниха хората съ такова умение, че заслужено бѣха акламирани.

Сервиранъ бѣ народенъ обѣдъ приготвенъ отъ членоветѣ на клона на Б.Н.Ф. въ Бѣфало. Всички останаха предоволни, за което особени поздравления заслужава семейството на Председателя на клона г-нъ Миро Герговъ.

Следъ обѣда се проведе официалната частъ. Съ възторжено слово г-нъ Миро Герговъ откри тържеството и благодари на официалнитѣ гости и всички присъстващи за тѣхната отзивчивостъ.

Говори на английски езикъ Председателя на Б.Н.Ф. д-ръ Николай Алтънковъ, който въ своето приветствено слово каза между другото: " Събирането ни тукъ, въ Деня на Храбростъта, празнувайки името на Св.Георги Победоносецъ, е значително не само поради символиката на момента. Този

день е важен за всички насъ понеже ни кара да си спомнимъ за славната българска армия, която празнуваше Св. Георги при свободни обстоятелства и горда, че е призавана да служи на своя народъ."

Припомняйки мисълта, че този който има времето на своя страна неминуемо ще спечели, д-ръ Алтънковъ изтъкна че НАШЕТО ВРЕМЕ НАБЛИЖАВА и свѣтлото бждеще на България вече се откроява на хоризонта." Азъ съмъ сигуренъ, каза той, че всички ние, събрани тукъ, въ тази зала включително д-ръ Дочевъ, ще видимъ София свободна и ще се върнемъ въ Родината си като свободни българи. "

Речъта на д-ръ Алтънковъ бѣ изпратена съ аплодисменти.

Произнесе слово Почетния Председателъ на Б.Н.Ф., д-ръ Иванъ Дочевъ, който каза, че последнитѣ събития въ България доказватъ, че нашия народъ не е загубилъ своята вѣра въ по-добро бждеще. Той подчерта, че отъ онова което виждаме да става въ България, надигащото

се недоволство и исканията за човѣшки права, ние можемъ да кажемъ, че

на хоризонта проблѣсва изгрѣва на свободата и че ние може да бждемъ сигурни, че скоро ще се върнемъ въ свободна България. Залата грѣмна отъ аплодисменти.

Говориха също американскитѣ представители на тържеството, г-нъ Робертъ Бляни и Генералъ Уйлиямъ Сибулски, които декларираха, че българския народъ не е самъ въ борбата си.

Тѣ бѣха възнаградени съ овации.

Думата бѣ дадена на нашия приятелъ и съратникъ, изгонения отъ България дѣецъ на Дружеството за човѣшки права, г-нъ Едуардъ Геновъ, който предаде поздравитѣ на борцитѣ отъ България до родолюбивата наша емиграция. При новитѣ условия на борба, каза той, задружното усилие на всички насъ е абсолютно необходима предпоставка за бъдещъ успѣхъ. Той призова емиграцията да даде своя данъ за свободата и апелира къмъ разгласяване и пропагандиране на истината за събитията въ България. Словото му бѣ изпратено съ аплодисменти.

Отъ страна на клона на Б.Н.Ф. въ Бѣфало бѣ награденъ съ специално отличие и почетна лента, г-нъ Робертъ Бляни за постоянната подкрепа, която той е указвалъ и продължава да указва на насъ въ борбата ни за свобода. Високо трогнатъ г-нъ Бляни прие отличието отъ г-нъ Миро Герговъ и каза нѣколко затрогващи думи.

Отъ името на клона въ Бѣфало, г-нъ Герговъ връчи отличие съ лента на г-жа д-ръ Паприкова за нейнитѣ заслуги и неуморната подкрепа, която тя дава на нашата организация. На нея бѣ поднесенъ сѣщо така разкошенъ букетъ отъ рози.

Специално отличие съ почетна лента бѣ поднесено на нашия дългогодишенъ дѣецъ отъ Б.Н.Ф., д-ръ Борисъ Ганчевъ, членъ на Ц.У.С. и Председателъ на клона на Б.Н.Ф. въ Калгари, Адберта, Канада.

За тѣхната дейность и подкрепа на клона на Б.Н.Ф. въ Бѣфало бѣха връчени почетни грамоти на г-нъ Георги Терзиевъ, ръководителъ на танцовата група и г-нъ Киро Кировъ, дългогодишенъ деятелъ отъ клона ни въ Бѣфало, САЩ.

Накрая д-ръ Дочевъ отъ името на Б.Н.Ф. и на всички присъстващи благодари на американскитѣ гости и гоститѣ отъ други националности за почитането ни съ тѣхното участие въ нашето тържество, като сѣщо благодари на Председателя на Б.Н.Ф. въ Бѣфало, г-нъ Миро Герговъ и всички членове на клона въ Бѣфало за успѣшната организация на праздненството.

Следъ приключване на официалната часть, музика и веселие продължиха до късно. Всички взѣха участие и останаха много доволни. Тържеството завърши съ изпѣването отъ всички на "Тихъ Бѣлъ Дунавъ...".

ЕВРОПЕЙСКА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТЪ И ДВИЖЕНИЕТО ЗА ОБЕДИНЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИТѣ ДЪРЖАВИ.

Идеята за обединение на европейскитѣ държави, възникнала непосредствено следъ последния свѣтовенъ конфликтъ, бѣ реализирана чрезъ създаването на т.н. "Европейска Икономическа Общност" /СЕЕ/, въ която влѣзоха всички западноевропейски държави и Гърция.

Като втори етапъ на СЕЕ европейскиятъ парламентъ въ Страсбургъ взе решение да се премахнатъ -- отъ 1992 година нататъкъ -- граничните прегради на Дванадесеттѣ държави, т.е. да се елиминиратъ мита и контроли, които ограничаватъ търговскитѣ, индустриалнитѣ, стопанскитѣ и финансовитѣ връзки между тѣхъ.

Въпроситѣ за стопанското развитие не се изчерпватъ само -- и единствено -- съ отношенията между държавитѣ въ западна Европа. Все по-силно се забелязва тенденция за въвличане и държавитѣ отъ източния блокъ, чието стопанско и техническо развитие е изостанало -- поради корумпиранитѣ имъ комунистически режими -- до много низки предѣли. Европейскиятъ парла-

ментъ, обаче, поставя редица безапелационни условия на странитѣ задъ Желѣзната завеса, които могатъ да бждатъ приети въ СЕЕ само при стриктно контролирано изпълнение на тѣзи условия.

Едно влизане на България въ СЕЕ при условие на припознаване на нашитѣ национални идеали и държавенъ суверенитетъ би било отъ полза и сигурно би допринесло за повдигане на благосъстоянието на народа. Това обаче, е невъзможно докато има комунистически режимъ, понеже той не може да осигури демокрация и свобода -- безапелационни условия! Докато при нормални условия България сигурно не би могла да остане извънъ една стопански обединена Европа, сега тя представлява една "Нова Албания", която изолирана поради тъпоумието на управнитѣ си е каточели осждена да загине въ изостаналостъ и мизерия.

Българскиятъ народъ -- все още ръководенъ отъ една невежа партийна диктатура -- не би проявявалъ скептична апатия спрѣмо новитѣ постановки въ европейската политика, ако не го държатъ нарочно въ пълно неведение или заблуждаватъ съ нѣкакви компромисни вѣли решения като последнитѣ т. н. частно търговски стопански преобразования.

Софийската преса притисната отъ червения контролъ точно както преди 40 години упорито мълчи по аспирациитѣ на България да бжде включена въ СЕЕ. Ще не е съобщено, че решенията въ Унгария да се премине къмъ многопартийна система, както и събитията въ Полша където "Солидарность" фактически получи мандатъ на управление иматъ за целъ също и присъединяването на тия две страни къмъ стопански обединена Европа. Къмъ подобно раздвижване се върви и въ Чехословакия.

България е още въ точка на замръзване. Старитѣ звѣрски заплахи и полицейски произволи не сж престанали. Все още е свежъ споменътъ за обесенитѣ, осжденитѣ на доживотни изтезания, а напоследъкъ и глупавото и жестоко преследване на турското малцинство и на българскитѣ помаци.

Фанатизиранитѣ марксисти отъ Софя -- обкръжението на неграмотния Т.живковъ -- непрестанно му внушаватъ да продължава тиранията си, но това довежда и до поредното раздвояване въ партията. Въ течение на повече отъ 44 години нашия народъ следи и отбелязва нечовѣшкитѣ жестокости на тѣзи, които го управляватъ. Наслоената умраза не е чужда и за по-младото поколение партийци, които сж решили да смѣнятъ сегашната управленческа върхушка и въ тонъ съ подетата понастоящемъ линия на държавитѣ отъ Варшавския пактъ, да преминатъ къмъ преустройство /безъ сътресения?!/ къмъ стопански и политически реформи въ България.

Ако сегашниятъ -- или бждещъ -- режимъ на България прозира опасността, която грози държавата като цѣло и държавнитѣ интереси при положение, че ще бжде изолирана въ бждеще отъ СЕЕ, той трѣбва най-енергично да въведе редица промѣни, които сж необходимо условие за всички режими въ Източна Европа. Пресата -- и цѣлиятъ пропаганденъ апаратъ -- не трѣбва повече да таятъ поетитѣ задължения за политически реформи въ България.

Тѣзи промѣни къмъ които е необходимо България задължително да премине, тѣй като е взето вече недвусмислено решение и сж положени стотици подписи на Софийската шайка -- съгласяващи се да ги изпълнятъ въ кратъкъ периодъ -- макаръ и съставляващи **НАЙ СТРОГА ТАЙНА** сж обобщени по-долу както следва:

1. Стопански преобразования:

- частна банкова система,
- индивидуална, групова, или друга форма на индустриално, полуфабрично и частно производство, както и замедѣлска и жи-

вотновъдна дейност, въ стопански единици, професионални сдружения и други частни инициативи,

- осигуряване на кредитни сръдства за развитието на търговски, индустриални, транспортни и други стопански обекти на международна основа.

2. Политическо преустройство:

- свободно организиране въ партии и синдикати, които да защитаватъ интереситъ на своитъ членове,
- свободна политическа система на избори, въ която партията получила най-голъмъ процентъ гласове да ръководи държавата,
- пълна свобода на сръдствата за масова пропаганда и зачитане на всички човъшки права безъ разлика на полъ, възраст, расова принадлежност, социаленъ произходъ, вѣра, идеология и т.н.,
- пълна амнистия на политическитъ затворници,
- свободно връщане въ Родината на политическитъ емигранти и др.

Всички тѣзи човъшки права на които не се дава гласностъ отъ режима поради страхъ отъ бунтъ, рано или късно, неминуемо ще се доведатъ до знанието на българитъ. Сегашната шайка се страе да подготви психически народа ни съ цель постепенното въвеждане на тѣзи условия да бждатъ представяни като партийно благоволение и заслуга на режима, гарантиращо му продължение на управлението. Всуе!

Заедно съ решението на Европейския парламентъ за стопанското обединение на производителнитъ и финансово-търговски мощности, което трѣбва да начене отъ края на 1992 г., голъмъ дѣлъ отъ младежта на западнитъ държави се организира въ мощно движение за съставяне на една Европейска Федерация на народитъ. Две хиляди европейски младежи, представители на милиони млади хора съставляващи "Стара Европа" взѣха въ Парижъ много важни решения относно 15тѣ милиона емигранти живѣещи въ Европа, предлагайки тѣхни представители да бждатъ включени въ европейскитъ избори презъ м. юний т.г.

Тѣзи преобразователни и напълно нормални искания на европейската младежъ, онази подрастваща група, която ще строи бъдещето на Европа, сж вече приети отъ 16тѣ европейски държави на конгреса имъ въ Парижъ и едва ли нѣкой ще отблъсне или отрече тѣзи искания.

За съжаление, това младо движение подемащо се въ огромни размѣри, все още е непознато всрѣдъ редица народи отъ Източния блокъ. Режимитъ на последнитъ, включая и България, упорито се мхчатъ да прикриватъ отъ знанието на младежитъ насокитъ и цельта, къмъ които се стремятъ сега подрастватитъ поколения на Запада.

Може да запитаме: дали съществува оржие и дали ще бжде то достатъчно силно за да се бори срещу една човъшка лавина, която иска да построи единъ Новъ Свѣтъ: свободенъ, проспериращъ въ всички направления и безъ расова, политическа и социална дискриминация? Може ли да се спре устрема къмъ единъ свѣтъ безъ граници и каквито и да било изкуствени барие-ри? Една утрешна Европа, която да заживѣе тѣй както съставящитъ ѝ части желаятъ? Единна Европа?

Д-ръ Енко Поленовъ

ЕВРОПЕЙСКА РЕДАКЦИЯ

БЪРБА

ЧОРБАДЖИИ

ЧОРБАДЖИЯ (тур.) — 1) в Османската империя офицерски чин в еничарския корпус, съответстващ на чин полковник; 2) от XIX в. Ч. в бълг. земи се наричали носителите на търговско-лихварския капитал: богати търговци и лихвари, откупчици на държ. данъци, доставчици на тур. армия и едри земевладелци. Източник на богатството на Ч. била безпощадната експлоатация на населението. Обикновено Ч. участвували в «самоуправлението» на общините. Интересите им били свързани с тур. феодално-деспотична власт (с чието доверие се ползвали), поради което играели реакционна роля в бълг. националноосвободително движение.

Кратка Българска Енциклопедия - Томъ 5
София, 1969; Издателство на БАН

АКО замѣнимъ въ текста на горното факсимиле само нѣколко думи съ злободневни понятия, тълкуването 2) би могло да гласи така:

"Въ втората половина на XX в. "Ч" въ българскитѣ земи се наричали носителитѣ на парично-материалнитѣ блага: богати, охолствуващи партийни функционери, облагодетелствувани отъ положението си на закупчици/продавачи и доставчици на стоки за задоволяване на нуждитѣ на държавата и предприятията ѝ. Източникъ на богатството на "Ч" била безпощадната експлоатация на населението. Като правило, "Ч" участвували въ "самоуправлението" на общинитѣ. Интереситѣ имъ били свързани съ съветската феодално-деспотична власт (съ чието довѣрие се ползували), поради което играели реакционна роля въ усилията на българския народъ за отхвърляне на съветско-комунистическия деспотизъмъ."

Читателятъ нека самъ сѣди и потърси сѣществена разлика между "чорбаджиитѣ" въ българскитѣ земи презъ 19 вѣкъ и днесъ...

И все пакъ, такава сѣществува - сѣществена, но тя не проличава отъ текста, по начина - съ или безъ умисълъ - по който е редактирано цитираното описание.

* * *

ГОДИНИТѣ на ерата, въ която БКП се перчеше съ паунови пера въ ролята на защитница на беднитѣ и угнетенитѣ преминаха безвъзвратно. Презъ този периодъ "агит-пропнитѣ" напѣви на партията хвърляха "всички чорбаджии" въ категорията на цитираното описание, напечатано на стр. 477 въ изданието на БАН, наречено "Кратка Българска" Енциклопедия ("българска" затова, защото препечата на Московския образецъ използва български езикъ). Съ това твърдение компартията извлѣче "правото" да ликвидира съ кръвъ всѣки, който дръзнѣше да се изпречи на пътя ѝ къмъ пълно обсебване на мощъ и властъ въ държавата.

Днесъ, сериозни български изследователи, които се ровятъ изъ възрожденски лѣтописи и спомѣни въ библиотеки и архиви, твърдятъ недвусмислено, че изъ срѣдата на заможното българско население, наречено отъ турцитѣ "чорбаджии", не само че сѣ били поставяни на разположение "за дѣлото" материални помощи, но че отъ тѣзи родове сѣ били излѣчвани както множество "работници" - тогавашно название на "редницитѣ" на революцията - така и нѣкой и другъ войвода и апостолъ на освободителното движение. Да споменемъ тукъ само Атанасъ Узуновъ, синъ на богатъ търговецъ отъ Одринъ, замѣстникъ на дяконъ Левски въ южна България. Че мнозинството отъ тѣзи заможни хора сѣ носили дълбоко въ душата си тѣжненията на "Цѣ-

ла България" - нѣма съмнение. Но този, който очаква днесъ едно тогавашно "побратимяване" между този слой и "лудитѣ глави", показва съ това непознаване и грѣшно оценяване на тогавашната обстановка.

* * *

ТОЧНО тази предумишлена лѣжа на "агит-пропа" е катализатора за кристализирането на сѣществената разлика между днешнитѣ чорбаджии и тогавашнитѣ българи - привилегировани първенци. ... Или - срѣщатъ ли се днесъ изъ срѣдата на "върхушката" такива, които страдатъ съ страданията на душата на народа - сподѣлятъ тѣжненията му, и сѣ готови да отсекатъ собственото си черешово дърво (въ трезоритѣ на швейцарски банки) въ полза на народното дѣло, както стори това чорбаджи Марко, за да се издѣлбае сърдцевината на дървения трупъ и бѣде превърнатъ въ топъ, който "да събори Туркия"?

Еднаквостъ въ отрицателнитѣ качества на носителитѣ на дветѣ епохи въ историята на българския народъ сѣществува - неуспоримо! Заслугитѣ на старитѣ къмъ общото народно освободително дѣло обаче, ги издига далечъ надъ равнището на привилегированитѣ днесъ... Лжжемъ ли се?

Задаваме този въпросъ отъ името на цѣлата нация ние, които можемъ да си позволимъ това въ изгнание, безъ да се страхуваме - ТАКА ЛИ Е?

* * *

ДНЕСНАТА "Туркия" - "братския Съветски Съюзъ" самъ се събаря; такъвъ, какъвто бѣ въ очитѣ на днешнитѣ чорбаджии се срутва той предъ тѣхъ самитѣ. "Перестройката" е само началото на края. Тя е пращането на просѣхналитѣ му клони - то надвишава истерическата врѣва на видѣлитѣ се въ чудо партийни функционери.

За първи пѣтъ отъ четридесетъ години тази врѣва отглася въ "НРБ" по-другъ специфиченъ отенѣкъ. При други обстоятелства този опитъ за самостоятелно мислене би направилъ честь на софийската "върхушка" начело съ Тодоръ Живковъ. За сетенъ пѣтъ обаче се оказва, че съдържанието на словата "корупция" и "користъ" стои по-високо отъ развѣваното знаме "комунизъмъ" въ моралната стѣлбица на хората, които държатъ въ рѣцетѣ си сѣдбата на единъ цѣлъ народъ. Тѣ като че не могатъ да понесатъ дори абсолютно належащото малко отпускане на крайно стегнатия коланъ. Защо материално задоволения човѣкъ се обявява пакъ за "врагъ на народа"? Не означава ли това, че съ подобряването на благосъстоянието на народа, той ще се превърне въ врагъ на самия себе си? Не е ли това твърдение само похватъ да се оправдае сегашното му сиромашко състояние?

Сѣщо особно за тѣхъ, тѣ не могатъ да допуснатъ нѣкой другъ да мисли по-различно отъ тѣхъ - па билъ той и глава на КПСС, на който само споменаването на поста му ги караше покорно да свеждатъ глава. Както чорбаджиитѣ нѣкога - предъ Господа въ църква. Дали по това се схождатъ, или различаватъ отъ тѣхъ - кой знае?

* * *

"ВЛИВАНЕТО на българското стопанско кръвообращение" въ охтичевата икономика на Съветския Съюзъ - като резултатъ на десетолѣтни усилия на правовѣрнитѣ, докара страната ни въ окаяно и безизходно положение. Биенето на изтощеното сърдце се едва долавя и започва да застрашава съ недостатъчно оросяване на крайниците и на ... днешнитѣ чорбаджии.

"Нѣма днесъ и за тия, които сѣ горе!"

Не помагатъ вече нито "весели агитки", нито масови "народни" митинги: декорѣтъ избѣлѣлъ, оцавенъ, гласовѣтъ пресипнали отъ дългогодишно реване по площади и трибуни. "Народнитѣ врагове", вѣчнитѣ виновници за неурожая, отдавна ликвидирани.

Вншнитѣ дългове на държавата достигнаха астрономическата сума отъ 6.3 милиарда "капиталистически" долари; Тѣ, "на глава", сѣ задължения по-високи отъ дълговетѣ на официално обявилата фалитъ Югославия! Валутната черна борса отразява растѣщата инфлация на безстойностния български левъ. Този пѣтъ "дѣдо Иванъ" нѣма да помогне защото собственитѣ му проблеми сѣ се така умножили, че ставатъ едва ли разрешими. А, освенъ това, защо пѣкъ да ни помага?

Факторът на изостаналост на производствеността на българското стопанство в сравнение с страните практикуващи свободна търговия се увеличава с геометрична прогресия.

България догонва с усърдие и успех ... Румъния! Зад нас остава само Албания ...

* * *

ОПИТИТЪ за откачане на стопанството на "НРБ" от системата на Изтока и координирането му с изискванията на едно свободно стопанство остават без съществени последици.

Да се чудимъ защо? - Не може това колосално начинание да бъде осъществено от същите тези хора, които докараха страната ни до зиналата бездна. За обективните наблюдатели е било винаги ясна като бълв денъ, че причинитъ за катастрофата с системата, и ТЪЗИ, КОИТО Я НАЛОЖИХА. Кореннитъ промъни тръбва да станатъ точно тамъ - въ противенъ случай - утре право на джното на бездната!

Само свободното, добре организирано стопанство с вградения си регулативъ на търсенето и предлагането е въ състояние - е единствената възможност за преодоляване на "хаосътъ въ застои", въ който е изпаднала днесъ нашата страна. Функционеритъ, които сж се намъстили по ключовитъ позиции притежаватъ мозъци, помрачени с марксистки мъглявини още отъ училищната скамейка. ТЪ НЕ СЖ ВЪ СЪСТОЯНИЕ ДА СХВАЩАТЪ ЗАКОНОМЪРНОСТИТЪ и изискванията на една не-направлявана, свободна икономика, израсла функционално като следствие на едно естествено развитие като резултатъ на ПРЕДПРИЕМАЧЕСТВО НА ИНДИВИДИ, а не на инстинктивенъ нагонъ на купъ термити.

Условията за създаването на едно уравновесено стопанство - торътъ за избуяване на крехки стъбълца, предшественици на очакваното по-късно разцфтяване и плодоносие на заченатото - не ще бждатъ създадени с декрети и постановления, съчинени въ плюшенитъ кабинети на партийни величия, получили познанията си по икономика въ партийни университети на "братския съюз". Тамошнитъ катехизиси сж днесъ потънали въ плесень, вече озърбени отъ безмилостния прогресъ на познания, добити отъ наблюдения на естественото, на природното развитие. ОСТАВЕТЕ ГИ НА "БРАТЯТА" - може да имъ потрбватъ като музейни екземпляри, ако не за друго!

* * *

ЗАДАЧИТЪ НА ЕДНА БЪЛГАРСКА ПОЛИТИКА не могатъ да бждатъ ограничени само с проблемитъ вътре въ територията на българската държава. Българи населяватъ земи и извънъ нейнитъ граници. Българската държава трбва да стане отново привлекателна и за примъръ на цфлата нация. Това може да стане единствено чрезъ:

1. Стопанско заздравяване чрезъ признаване на ЧАСТНА СОБСТВЕНОСТЪ и поощряване и гарантиране на СВОБОДНОТО СТОПАНСТВО. Тази мърка ще повиши значително жизненото равнище на българина и съкрати икономическото разстояние между нашата страна и това на силно развититъ страни. Ще се върне самоувърнеността на българина, ще се подигне самочувствието му - ще стане пакъ суверененъ човкъ, силенъ данъкоплатецъ, който въ цфлостта си ще осигури финансовата сигурностъ на държавата - така, както това е било винаги преди 9 септември 1944 година като правило.
2. Международна политическа независимостъ. Това означава излизане отъ Варшавския Пактъ, пълненъ неутралитетъ подъ покровителството на Организацията на Обединенитъ Народи. Ако Съветския Съюзъ е сериозно загриженъ за мира въ цфлия свътъ, както той непрекъснато тръби, той трбва да даде съгласието си. Една такава стъпка ще бжде доказателство за искренности на гръмогласнитъ декларации на реформаторитъ въ Москва.

Ржка въ ржка с това върви поддържането на искрено приятелство съ соседнитъ ни държави, които признаватъ националнитъ аспирации на българския народъ, отъ една страна, и поддържане на коректни отношения съ всичките страни - като равна съ равни, отъ друга.

При едно осъществяване на споменатитѣ предпоставки, българската държава ще бѣде въ състояние да възстанови искрени отношения съ населението на вардарската македонска република; да влѣзе въ ролята си на защитникъ на сънародницитѣ ни въ предѣлитѣ на гръцката държава, блѣнуващи за възстановяване на отнетитѣ тѣмъ права дадени на всѣки човѣкъ - да се просвещаватъ и молятъ на Бога на роденъ езикъ.

* * *

БКП все още държи властта въ България. Протагониститѣ ѝ прозиратъ както истината, така и необходимостта отъ провеждане на споменатитѣ по-горе мѣрки. Ако днешнитѣ управници сѣ въ състояние да го сторятъ, защо чакатъ? Ако се виждатъ въ невъзможностъ - да предадатъ властта и преминатъ въ опозиция. Това характеризира една демокрация - съ такъвъ жестъ и "народната" има възможностъ да докаже, че е "демокрация". Предайте властта на едно Народно Събрание, избрано подъ надзоръ на международни инстанции, подъ почетното председателство на Симеонъ II, не като български Царъ, а като неутраленъ арбитъръ. Той е доказалъ нееднократно своето политическо безпристрастие спрѣмо всички българи. Той заслужава довѣрие и притежава уважението на държавни мъже на тѣзи страни, които сѣ въ състояние да ни помогнатъ да излѣземъ изъ настоящата мизерия. Това Народно Събрание може да бѣде начало на една нова ера - вмѣсто очерталата се пълна провала на всичко българско.

* * *

БКП настоятелно твърди, че е партия на български патриоти.

Българинътъ винаги е държалъ за своята ЧЕСТЬ. ОТСТЪПЕТЕ СЪ ЧЕСТНО ПРИЗНАНИЕ и дайте пътъ на ново българско бѣдеще!

Бѣдеще, което ще превърне страната ни пакъ въ това, което всѣкога е била: ОГНИЩЕ И ЗАЩИТА НА ВСИЧКИ - ЖЕЛАНА И ЛЕЛЯНА отъ всички българи на балканския полуостровъ, въ и вѣнъ отъ границитѣ на държавата имъ!

ДОСТИГНЕТЕ СТАРИТѢ ЧОРБАДЖИИ - И ПО ДУХЪ!

Д.П.

"БОРБА" въ телевизионната програма на "Народната Република България".

За информиране на българската публика отъ опасността, която представляватъ "народнитѣ врагове", въ българската телевизионна програма, както ни съобщаватъ читатели, е било поругано порядъчно нашето списание. Едновременно съ ругатнитѣ по звуковия каналъ, по образописния каналъ е свѣтнала на екрана нашата "БОРБА".

Българскитѣ граждани сѣ сега осведомени и знаятъ кои сѣ и где зимуватъ рацитѣ.

"Народнитѣ врагове", обаче, "фашиститѣ на Иванъ Дочевъ", благодарятъ за рекламата на държавни разноски.

Цитатъ

" Хвали ли те врагътъ, внимавай!
Вършишъ нѣщо грѣшно."

(Непознатъ изворъ)

СВИДЕТЕЛСТВА НА СЪПРОТИВАТА:

Четемъ:

"НОЙЕСЪ ДОЙЧЛАНДЪ"
Изд. Берлинъ, 14/15 ян. 1989

"ЗЕМЕДЪЛСКО ЗНАМЕ"
София, 6 априль 1989

Menrere Personen in Bulgarien festgenommen

Sofia (ADN). Eine Gruppe vorbestrafter Personen ist am Mittwoch in Plowdiw wegen Staatsverleumdung festgenommen worden, teilte das bulgarische Innenministerium laut BTA am Freitag mit. Wie die Zeitung „Trud“ am Freitag berichtete, hat sich der 32jährige Dimityr Tomow in Interviews mit westlichen Rundfunkreportern als Opfer systematischer Verfolgung und Mißhandlung durch die Staatsorgane ausgegeben. Außerdem habe er Informationen über die angebliche Unterdrückung der Menschenrechte in Bulgarien verbreitet. Der 71jährige Ilija Minew aus der Stadt Septemwri, der Vorsitzender der sogenannten Unabhängigen Gesellschaft zum Schutz der Menschenrechte in Bulgarien sei, war von 1941 bis 1944 Führungsmittglied des profaschistischen „Verbandes der bulgarischen nationalen Legionäre“ und kommandierte faschistische Banden. 1946 war er wegen des Versuchs verurteilt worden, die faschistische Organisation wiederzubeauen.

Виждь преводъ въ рубриката
"ПРЕЗЪ ПОСЛЕДНИТЪ МЕСЕЦИ" -
Съобщения; Арести Въ България.

Говорейки за сътрудника на „Свободна Европа“ Владимир Костов — Главусанов показва броеве на издаваното в САЩ списание „Борба“, чийто издател е Иван Дочев, някогашният шеф на легиона в България, т. е. активен фашист. В списанието са поместени статии на Костов. Той е един от редакторите, които са ангажирани активно в антибългарските предавания, и тази активност настрани и извън радиото при него е мотивирана дълбоко с отрицателното му отношение към социалистическа България. „Това изненадва дори един човек от калябра на Михаил Неболев например, който е бивш началник на службата за новини. Той е бивш оберлейтенант от войските „СС“ и дори този човек се изненадва, че Костов работи за Дочев. без никакви угризения“, заявя Главусанов.

Безъ коментаръ.
Кой е анти-българинъ, оставаме да реши читателя.
Ние благодаримъ за рекламата.

"РАБОТНИЧЕСКО ДЪЛО"
София, 12 фев. 1989

Опит за натиск

Напоследък средства за информация на Запад разпространява противоречиви и в много случаи тенденциозно неверни съобщения, коментари и изявления, свързани с гладната стачка на българския гражданин Петър Манолов от Пловдив

Според собствените му изявления и твърденията на неговата съпруга Манолов е започнал гладната стачка, тъй като следствените органи са задържали неговия личен „литературен архив“.

Както бе вече съобщено, с разрешение на Прокуратурата на 11 януари т. г. от дома на Петър Манолов бяха иззети писмени материали, необходими за изясняване на редица факти и обстоятелства, улчавящи Манолов и други лица в престъпления от общ характер. Съставен е бил подробен опис на задържаните материали, подписан от съпругата на Манолов. На него лично е било разяснено, че в съответствие с действащите закони следствените органи може да задържи всички материали или отделни до-

кументи. Въпреки това Петър Манолов обявя гладна стачка, опитвайки се по този начин да упражни натиск и да създаде настроене срещу правомерните действия на следствените органи.

Вчера стана известно, че след извършената съгласно законите проверка компетентните органи са предали по опис на семейство Манолови и последната част от архива, документите на т. нар. независимо дружество за защита на човешките права.

На 9 и 10 февруари, воден от хуманни съображения и по молба на Съюза на българските писатели, висококвалифициран лекарски екип от ВМИ — Пловдив, е извършил щателен медицински преглед на Манолов. Комисията в състав:

доц. д-р Андонова — завеждащ IV вътрешна клиника, доц. д-р Станчев от II вътрешна клиника и д-р Маджарова, главен асистент в Катедрата по психиатрия, е установила, че здравословното състояние на Манолов не дава основания за безпокойство и по същество той е клинично здрав. Проведен е бил и разговор с Манолов и съпругата му. Подробно са били обяснени състоянията, в които се намира от медицинска гледна точка, и рисковете от продължителното гладуване. Според лекарската комисия състоянието на Манолов не налага постъпване в болница, което впрочем той категорично отказал. По думите на самия Манолов той е започнал да приема водно-солеви разтвори и витамини, препоръчани му от участъков лекар на II градска поликлиника в Пловдив, и вчера по собствена преценка той се чувствувал по-добре.

Каква да коментираме?

Най-много хуманнитѣ съображения на . . .

Но — тѣхъ ги познаваме.

Още отъ Сталиново време . . .

(Виждь нашата рубрика
ФОРУМЪ)

(BTA)

По свѣта - коментаръ

ВЪ СЪНКАТА НА ЯЛТА

Днесъ въ Полша и Унгария може вече да се говори за наличието на вътрешно-политически животъ въ собственъ смисълъ. Тѣзи две страни отъ Източна Европа се намиратъ въ прехода отъ монотонно комунистическа къмъ отворена и плуралистична система. И както е редно за подобни качествено нови явления, темпътъ на промѣни е много бързъ. Това, отъ своя страна, води до трудности въ преценката за ставащото въ тѣзи два форпоста на комунистическа агония.

Най-интересниятъ аспектъ отъ полскитѣ и унгарскитѣ промѣни е допускането на опозицията до политическия животъ и това, тя да присѣствува въ съответнитѣ парламенти. Както въ Полша, така и въ Унгария, обаче, управляващитѣ комунисти поставятъ условието за гарантирането на абсолютно мнозинство на комунистическата партия независимо отъ изхода на бъдещи избори. По всичко изглежда, че тази идея идва натрапена отъ Москва и къде по-вече, къде по-малко отговаря сѣщо и на претенциитѣ на полскитѣ и унгарски комунисти за абсолютна и вѣчна властъ при всички възможни обстоятелства.

Ако човѣкъ се върне около 50 години назадъ въ историята на съветската държава, то той би могълъ да добие, на пръвъ погледъ, впечатлението за неимоверенъ либерализъмъ днесъ на фона на тогавашния Сталински тероръ и изстъпления. Но само още десетина години по-рано въ Съветска Русия имаше вътрешно-партийни фракции и противоречия, а непосредствено преди това меншевики, есери, и даже демократични партии. Така по-скоро би следвало да се констатира една периодичностъ въ степенята на толерантностъ, допускана отъ болшевики и комунисти, както и липсата на доказателства за това, че Съветския Съюзъ е на пътъ да скъса съ практиката на тоталитарно управление. А единствената може би гаранция за действень отходъ отъ ко-

мунизма е въвеждането на политически плурализъмъ.

Половинчатото присѣствие на политическа опозиция въ парламенти-тѣ на Полша и Унгария при налаганото имъ условие, да не бждатъ никога въ мнозинство и не преминаватъ отъ опозиция въ управление е само прехвърляне на отговорността за ставащото и върху опозицията безъ да ѝ се даде възможностъ за практическо реализиране на своитѣ идеи.

Подобни и точно толкова противоречиви сѣ твърдения като тѣзи, че Полша и Унгария биха могли да се превърнатъ въ неутрални държави постепенно и мирно подъ съветски патронажъ и въ рамкитѣ на Варшавския Договоръ. Въ политическия речникъ на Запада започва да се промѣква доктрината на Горбачовъ за правата и границитѣ на суверенитетъ на странитѣ въ съветската зона на влияние.

Тази тема се обсъжда оживено напоследъкъ, като за мнозина на Западъ е изглежда неясно, какъ да бжде упражненъ полагаемиятъ се политически натискъ и влияние, идващи отъ оказваната спасителна помощъ за рухналитѣ стопански социалистически държави.

"Трогваща" е загрижеността на нѣкои, и то известни, западни политици и политически експерти, съ която тѣ не искатъ да се предизвикватъ и стигне до трусове и взривни ефекти въ рамкитѣ на съветската империя. Така на Съветския Съюзъ би следвало да му бждатъ дадени по-нататъшни пълномощия и права върху Източна Европа, при условие че той ще разреши нѣкоя или друга либерална отвореностъ въ тѣкои отъ подопечнитѣ му държави. Особено обезпокояващо въ това отношение е експлицитното раздѣляне на Източния Блокъ въ една централно-европейска частъ и всички останали.

По този начинъ за България би се очертала една голѣма угроза, да

изчезне за винаги отъ кръгзора и вниманието на западния свѣтъ и европейска цивилизация. Полша и Унгария сѣ си извоювали достатъчно голѣмо и силно лоби на Западъ вече. Чехи и словаци, известни съ своя материализъмъ и практицизмъ иматъ сѣщо не лоши карти, за да хванатъ последния спасителенъ влакъ за зацепване съ Запада. Източна Германия е така или иначе икономически поддържана и въ сферата на политическа отговорностъ на Федералната Република Германия, докато Румъния е почти отписана отъ Запада, бидейки нѣщо като африканска държава, случайно намираща се въ Европа. За България се сещатъ изобщо много малко, като напоследъкъ този процесъ на изолация се даже засилва. Съ това отколетното домогване още на руското самодържавие за заддунавска губерния може да се превърне не само въ фактъ, но и да получи мълчаливо съгласие на околния свѣтъ.

Горчивъ е споменътъ отъ споразумѣнията въ Ялта и то за всички наричани днесъ източно-европейци. Би

Съобщения

ПОЛША

ОПОЗИЦИЯТА ЛЕГАЛИЗИРАНА

Варшава (ап, 6.4.) - Следъ двумесечни преговори на кръглата маса, полското правителство и опозицията въ Полша постигнаха споразумѣния за реформи въ политиката, стопанството и обществения животъ. Споразумѣнията бѣха скрепени съ подписи на участващите страни. Спогодбитъ ще влѣзатъ въ сила следъ като парламента узакони промѣнитъ, което се очаква да стане още днесъ.

Най-важнитъ точки на споразумѣнията: профсъюзи - Забранениятъ съюзъ "Солидарностъ" се легализирва; сѣщо така и "Селска Солидарностъ", Независимия Студентски Съюзъ и нѣколко други професионални групи. Работниците, които бѣха уволнени при забраната на "Солидарностъ" се считатъ отново за назначени.

стопанство - За изравняване на инфлационната загуба на надницитъ, тия се увеличаватъ съ 4/5 отъ инфлационната прогресия.

политика - Презъ месецъ юни ще се проведатъ избори за новъ парламентъ. отъ 460 депутати, 299 сѣ запазени за комунистическа-

ли следвало, тогава, да се репарира една грѣшка съ друга, ней подобна?

За Европа демокрация и свобода иматъ само една доказано действена форма, а именно тази функционираща на Западъ. И отъ тази перспектива на сегашнитъ развития въ Полша и Унгария трѣбва да се гледа като на временно и преходно явление, а не като на бждещо фиксирано статусъ-кво, както вѣтре въ тѣзи страни, така и по имагинерно-прокарваната демаркационна линия между цивилизовани и брутални комунистически режими въ Източна Европа. Опитътъ показва ясно, че отслабването на терора тукъ или тамъ е като изключение съ нетраенъ характеръ, докато правилото е на иманентна нетолерантностъ и бруталностъ. Така че въ момента става дума не за нюанситъ на либералностъ, а за жизнено важнитъ принципи на самоопредѣление.

* * *

К.Л.

та партия. За останалитъ 161 мандата може да кандидира всѣки гражданинъ; предпоставка за това е събиране на 3000 подписа отъ гласоподаватели - т.е. и опозиционни кандидати.

Създава се втора камара - сенатъ. За сената съ сто мандата, може да кандидатира всѣки на свободни избори.

Държавниятъ председателъ ще се избира за шесть години. Той, както и сената, има право на вето срещу решения на парламента. Тѣзи правила сѣ опредѣлени само за предстоящитъ избори презъ юни. Бждещи избори ще бждатъ провеждани по демократически правила, които предстоятъ да бждатъ изработени.

На опозицията се дава достѣпъ до единъ ежедневенъ и два седмични вестника. Освенъ това, получава право за изява въ радио и телевизия.

арбитраженъ сѣдъ - Въ едно общо комюнике съобщиха работническиятъ модачъ Лехъ Валбонза и вѣтрешниятъ министъръ Киечакъ образуването на помирителенъ сѣдъ, който ще се състои отъ членове, участници въ преговоритъ на кръглата маса. Този сѣдъ ще посрѣднички при разногласия между странитъ.

ВЪ БЪЛГАРИЯ - КОМИТЕТЪ ЗА ЗАЩИТА НА РЕЛИГИОЗНИТЪ ПРАВА

Помолени сме да публикуваме следното окръжно; то потвърждава правотата на нашето становище по българския църковен въпросъ.

ОКРЪЖНО № 1

До областнитъ Комисии, до клирицитъ и мирянитъ - сътрудници и симпатизанти на Комитета.

Братя и сестри,

Възстановяването на древнитъ апостолски традиции и спасителното възвръщане къмъ духа на първичното автентично християнство, както и удовлетворяването на изискванията на съвременността и съобразяването съ прогресивнитъ възможности на комуникация, динамичност и организационно усъвършенствуване, трѣбва да залегнатъ въ основитъ на една актуална, религиозна програма за всеобщо спасение на хората въ смисълъ на възприемане изкупителнитъ заслуги на БОГОЧОВЪКА и ИСУСЪ ХРИСТОСЪ. Ето защо се поставя на дневенъ редъ създаването и учредяването на Комитетъ за защита на религиознитъ права, свободата на съвестта и духовнитъ ценности, призованъ да реализира органично съчетание на древното съ съвременното при внедряването на високо етичнитъ принципи на Християнството въ общественото съзнание и духовния животъ на хората. Актуалността на такъвъ Комитетъ е наложена отъ многото нерешени въпроси на религиозната действителностъ, като: отношението между църква и общество, религиозната информация и обучение, разширяване благотворителната дейностъ на вѣрващитъ. Тукъ се включватъ и проблемитъ за усъвършенствуване на законодателството и привеждането му въ съответствие съ подписанитъ отъ Народна Република България междудържавни споразумѣния, а сѣщо и необходимостта отъ корекция на нѣкои положения на устава на Българската Православна Църква съ цель да се хармонизира съ каноничната система на Светото Православие.

Напримѣрь, членъ 16-ти, Глава Втора - избиране на патриархъ, кѣдето е регламентирана анти-каноничната намѣса на свѣтскитъ власти при изборъ на висши духовници, което е въ разрѣзъ съ 30-то правило на Свети Апостоли, Трето правило на Седмия Вселенски Съборъ - 787 година, и Пето правило на Ладийския

съборъ. Разбира се, не всички положения въ Устава на Българската Православна Църква сѣ неправилни. Напримѣрь членъ 129-ти, изискващъ свикването на църковенъ народенъ съборъ на всѣки 4 години за отчетъ предъ него на Синода и ръководството на Църквата. За съжаление, такъвъ съборъ не е свикванъ вече приблизително 15 години. И тъй, цельта е не да се нарушаватъ принципни положения и справедливи закони, а да се внесатъ предложения предъ органитъ съ законодателна инициатива въ Народна Република България, които да иматъ конструктивенъ и отговарящъ, както на съвременността характеръ, така и да бждатъ съобразни съ тѣзи древни, вѣчни изисквания за човѣшки права и свободи.

Идеята за този комитетъ за защита на религиознитъ права, свободата на съвестта и духовнитъ ценности, възникна въ градъ Велико Търново - духовния центъръ на България - отъ едно братство отъ вѣрващи християни, съставено отъ Исихасткото дружество "Синове на свѣтлината" и православно движение "Единство на християнитъ". Следъ провеждане на четири литийски шествия презъ 1988-ма година - съответно на 14 августъ, 7 септември, 24 септември и 19 октомври по улицитъ на градъ Велико Търново, въ които участвуваха нѣколко стотинъ представители на християни отъ градоветъ Шуменъ, Варна, Габрово, Дръново, Горна Орѣховица и, естествено, Търново, се положиха основитъ на Комитета за защита на религиознитъ права, свободата на съвестта и духовнитъ ценности на историческия хълмъ ТРАПЕЗИЦА въ честь на Свети Иванъ Рилски.

Комитетътъ потърси юридическо признание и регистрация предъ сѣдебнитъ органи на Народна Република България следъ 9-ти мартъ 1989 година въ честь на Светитъ 40 мъченици. Въпросътъ за реги-

трацията му, обаче остава още откритъ. За съжаление, намиратъ се хора от официалната църковна йерархия, които се обявяватъ за радетели на делото на ХРИСТА и Светото Православие, но проявяватъ неразбиране и недоброжелателство къмъ Комитета за защита на религиознитъ права, оправдавайки се лицемърно съ загриженостъ за добрия ни народъ, а въ сжщностъ, мислейки за собственото си материално благополучие и високо обществено положение. Тъ обявяватъ търновския Комитетъ за самозванно, самочинно сборище. И така, истинскитъ поклонници на Бога въ духъ и истина сж изправени предъ дилемата: набедена самочинностъ

или псевдодисциплина. Комитетътъ за защита на религиознитъ права, свободата на съвѣстътъ и духовнитъ ценности еднородно изразява своята увѣреностъ, че за тѣзи честни християни нѣма да е трудно да направятъ вѣрния въ Господа изборъ за Светата Църква, между самочинната вѣрностъ къмъ ХРИСТА и дисциплинарното следване по стѣпкитъ на Юда.

Ржководството на Комитета за защита на религиознитъ права, свободата на съвѣстътъ и духовнитъ ценности призовава Божието благословение надъ своитъ преданни сътрудници и остава вѣренъ въ ХРИСТА молитствувателъ. АМИНЪ!

2 априль 1989 година

Комитетъ за защита на религиознитъ права,
свободата на съвѣстътъ и духовнитъ ценности

* * *

НОВОТО БЪЛГАРСКО ВЪЗРАЖДАНЕ

Българскиятъ народъ навлѣзе въ времето на своето ново възраждане на 16.1.1988 г., когато въ дома на преданния патриотъ Илия Миневъ на ул. Загоре 16 въ гр. Септември, бившъ Сараново и Сарамбей, област Пловдивска, бѣ създадено Независимото дружество за защита на правата на човѣка въ България (НДЗПЧ).

То бѣ основано отъ 27 български испитали на собственъ грѣбъ тежкитъ удари на Сталинската репресивна машина - преследвания и клевети, арести, следствия, присѣди, затвори и заточения, само за това, че сж се борили съ писмено и устно слово и съ действия безъ лжа и насилие срещу тѣзи, които сж отнели дадени-тѣ отъ Бога права и свободи.

На свѣки българинъ е ясно, че съпротивата срещу узурпиралитѣ негови свободи чужди агенти не е представала и день следъ преврата отъ девети септември 1944. Но тази съпротива бѣше откъслечна, непослдователна, неиздържлива и нѣмаше сериозна и повсемѣстна народна подкрепа.

Това НДЗПЧ нѣмаше "военна организация", нѣмаше "таенъ революционенъ комитетъ", нѣмаше бомби, автомати, пушки, пистолети, орждия, танкове, ракети и други атрибути на насилието. Всѣки отъ участвуващитъ въ него имаше само своя животъ, своята любовъ къмъ България, своя-

та непреклонна воля да работятъ за нейното Ново Възраждане, своето бистро виждане за пѣтищата по които то ще бѣде извожвано за ограбения, излъгания, обезправения, обезвѣрения, изоставения и поруганъ български народъ.

Тѣзи патриоти бѣха готови да се раздѣлятъ и съ живота си, ако се наложи, за да изпълнятъ исканията на времето. Председателятъ Илия Миневъ и секретарятъ Петъръ Маноловъ доказаха това на дѣло. Доказаха го и други членове на НДЗПЧ, които често пренебрегваха семействата си, оставаха безъ работа, четѣха лжи и клевети по страницитъ на комунистическия печатъ, безъ да могатъ да се защитятъ на сжщитѣ тия страници или на страницитъ на единъ нормаленъ български печатъ.

За настѣпването на промѣната въ България спомогнаха промѣнитѣ въ развитието на свѣта.

Свободнитѣ народи, съ бързи темпове навлизаха въ третото хилядолѣтие; само на сто метра отъ тѣхъ, презъ бодливата тель съ електрически токъ по нея, досущъ като този въ Освиенцимъ, поруганитѣ народи се връщаха относително, а понѣкога и абсолютно къмъ времето на Първата свѣтовна война.

Първи се пробудиха въ бастиона на реакцията - Съветския Съюзъ, вед-

нага следъ това въ Полша и Унгария. Въ Русия се уплашиха и се върнаха въ блатистото безвътрие на неосталинизма. Полша и Унгария продължиха борбата до днешно време. Чехословакия ги последва. Докато за тѣхъ неосталинистката пропаганда можеше да заблуди нѣкого съ заплашителното "контра-революция!", за Чехословакия всичко бѣше изяснено - смазана за втори път (следъ 1948 г.) съ танкове мирна борба на народи тръгнаха да преустройватъ обществото си въ хуманно.

Ето, че застрашителното изоставяне на Съветската империя накара по-прогресивната и прозорлива частъ въ компартията и извънъ нея да последватъ примѣра на Полша, Унгария, Югославия и Чехословакия.

За първи пътъ въ България агентитѣ на Съветското имперско ръководство се оказаха въ безвъздушностъ и трѣбваше да иматъ собственъ ракетенъ двигателъ за да се движатъ.

Първиятъ актъ на драмата приключи презъ 1985 г. Сега и въ Съв. Съюзъ трѣбва да си изяснятъ, че не могатъ да бждатъ империя, както не можаха да останатъ такава нито Германия, нито Австро-Унгария, нито Велико-Британия, нито Испания. Сега и руския народъ трѣбва да намѣри доблестъ, историческа воля и разумъ и да се лиши отъ това, което не е негово и така ще оцѣлѣе, а ще остави следъ себе си приятели. Колкото порано стане това, толкова по-добре.

Въ ГДР и Румъния продължанатъ да се правятъ, че не съмва. Въ Чехословакия се надигна реакцията, въ България неосталиниститѣ, довели народа до безнадеждностъ, чрезъ корумпиране на цѣли групи на нашия народъ, живѣеха въ блаженството на своитѣ привилегии и предимства и се самохвалѣха докато нацията се топеше въ обезвъреностъта си. И на този исторически фонъ направиха още една груба политическа грѣшка - насилственото преименуване на български граждани отъ турски и възможно турски произходъ на помаци. Нарушено бѣ едно основно човѣшко право по най-бруталенъ начинъ. Какъвъ е произходътъ на турцитѣ, помацитѣ и други народности въ България е въпросъ, който изисква многодесетилѣтенъ

трудъ на ученитѣ, за да даде отговоръ на обществеността, но до тогава - безъ насилие, а и следъ това - доброволно. Само принципитѣ на Универсалната декларация за правата на човѣка!

ЕТО УСЛОВИЯТА вънъ и въ страната, при които възникна НДЗПЧ. То просто трѣбваше да се роди. Народнитѣ страдания го родиха.

Неговата програма се опира на Всеобщата декларация на ООН отъ 1948 г. и потвърдено въ Заключителния актъ отъ Хелзинки отъ 1971 г. Принципитѣ сж - истина и ненасилие при борба за човѣшки права и свободи, когато тѣ сж отнети отъ управляващитѣ.

Примѣрътъ на НДЗПЧ се последва презъ мартъ 1988 отъ групата за защита на градъ Русе, отъ Демократичната лига за правата на човѣка основана въ Кърджали презъ ноември и пакъ тогава основания Дискусионенъ клубъ за защита на гласността и преустройството въ София, на "Зелената партия" основана презъ декември въ Ломъ и Вратца, на групитѣ "Възраждане" и "Оборище" основани презъ декември въ Русе, на независимия профсъюзъ "Подкрепа" основанъ въ Пловдивъ презъ февруари съ председателъ д-ръ Константинъ Сидерчевъ и на дружеството за защита на върващитѣ, свободата на съвестта и духовнитѣ ценности основано презъ мартъ въ Велико Търново отъ философа и богословъ йеромонахъ Христофоръ Събеувъ.

Тѣзи организации сж сходни по цели, задачи и методи съ НДЗПЧ, всѣка въ своята областъ. Въ тѣхъ членуватъ и много бивши партийци, които още отъ начало сж виждали или покъсно сж осъзнали противоправния и антихуманния статусъ на компартията. Нѣкои отъ тѣхъ захвърлиха членскитѣ си книжки, други отъ тѣхъ бѣха изключени отъ останалитѣ върни на злото въ партията, които на времето сжщо "изключиха" Трайчо Костовъ, Василъ Марковъ, Иванъ Асень Георгиевъ, Иванъ Тодоровъ - Горуня, Иванъ Батевъ, Людмила Живкова и десетина генерали покрай тѣхъ!

И СЕГА, въ това време трѣбва да си зададемъ нѣколко въпроса и да

имъ отговоримъ.

Има ли въ България авторитарна власт? - Да, има,

Има ли въ България тоталитарно управление? - Да, има.

Има ли въ България геронтократична олигархия? - Да, има.

Всички тѣзи отговори поставятъ новъ въпросъ:

Какво трѣбва да се прави съ "пещернитѣ" хора на политическата европейска сцена. Споредъ насъ най-правилно е тѣ да подадатъ оставка и постепенно, безъ насилие, но незабавно, да започнатъ да възстановяватъ узурпиранитѣ човѣшки права и свободи на българина и българката. Дали ще се започне съ връщането на земята на селянитѣ, съ акционеренъ капиталъ, съ религиозни болници, сиропиталища или старопиталища, съ нови партии и нова преса, радио и телевизия, съ нови паспорти и т.н. - това е трудна задача - но за разрешаването ѝ могатъ да спомогнатъ само една реформирана компартия, готова да премине и въ опозиция, ако народътъ не я иска за управляваща, единъ истински Български зем. нар. съюзъ, всички създадени хуманитарни организации и дружества за екологична защита и нови партии и съюзи, които сигурно ще се появятъ. България е наша обща къща, и всички сѣдаме заедно за вечеря. Време е това да се разбере отъ тѣзи, които мислятъ, че България е създадена само за тѣхъ.

НИЕ ВЪРВАМЕ, че нашия народъ въ скоро време ще се сдобие отново съ тѣзи свои права и свободи, които така последователно и жестоко му бѣха ограбвани въ последнитѣ 45 години. Това стана благодарение на сложни свѣтовни исторически изисквания и закономѣрности, Историята и свѣтовната общественостъ вече даватъ пълната възможностъ за възстановяване на свободата, независимостта и народовластието въ България.

Страшнитѣ страдания и жертви, които понесохме въ следвоенния периодъ (отъ 1944 г.), а и които по-

несоха и други народи въ Централна и Юго-източна Европа, вече отминаватъ. Условията, които породиха мракобѣсието въ България вече не сѣ на лице. Тѣ бѣха данѣкъ на свѣтовната диалектика и дано бѣдатъ последнитѣ репарации на България.

Всички наши емигрантски организации и обединение трѣбва съ всички свои морални и материални възможности да подпомагатъ развитието на демократизацията въ Отечеството. Съ своитѣ лични връзки подкрепятъ резултатно тезитѣ на правозащитнитѣ групи въ България предъ правителствата и парламентитѣ въ свободнитѣ страни.

МОЖЕ ДА СЕ ОБМИСЛИ сериозно въпроса не е ли Илия Милевъ а и цѣлото Независимо дружество за защита на правата на човѣка въ България достоенъ кандидатъ за Нобелова награда за миръ. Та нима 25 години затворъ и осемъ години заточение сѣ малки аргументи? Или основаването на първата хуманитарна организация въ пълния смисълъ на тази дума въ една отъ най-тоталитарнитѣ държави е малѣкъ аргументъ? Въ всѣки случай не по-малѣкъ отъ аргументитѣ за Вацлавъ Хавелъ.

ЕДВА ЛИ има по-добра мисль, която да доминира въ съзнанието ни отъ тази на Апостола на Свободата - **"ВРЕМЕТО Е ВЪ НАСЪ И НИЙ СМЕ ВЪ ВРЕМЕТО!"**

Дълбоко убедени сме, че другъ пътъ за България, освенъ пътя на свободата, независимостта и народовластие нѣма.

Нека влеземъ въ нашето XIV столѣтие и въ третото хилядолѣтие като въ време на нашето **НОВО ВЪЗРАЖДАНЕ**, време на любовъ къмъ човѣка, къмъ Отечеството и къмъ човѣчеството.

Ние да работимъ неуморно и всеотдайно за тази идея и нека

БОГЪ НИ ПОМАГА.

Петъръ Господиновъ

БОРБА И ПРАВОПИСЪТЪ

Издателитъ на БОРБА - българскитъ национални сили - било то въ Родината или въ изгнание, не признаватъ ЗА ЗАКОНЕНЪ нито единъ актъ извършенъ въ България следъ 9 септември 1944 година - датата, на която съветскитъ нашественици натрапиха на българския народъ властѣта, която и до день днешенъ е само тѣхенъ инструментъ. Това важи и за разпоредбитъ отъ това време за българския правописъ.

Независимо отъ горното становище, безъ да предявяваме претенции на езиковедци, считаме правописа наложенъ следъ узурпирането на властѣта въ 1944 годи-

Досега не е изтъквана достатъчно голямата важност на периода 1835—1840 г. за окончателното решаване на въпроса за новобългарския книжовен език в полза на двата доведени в равновесие диалекта. Това балансиране е могло да бъде постигнато само от един добър познавач на двата диалекта, който при това би имал предимството да бъде неутрален до известна степен. Един такъв справедлив неутрален учен, когото съдбата възложила тежка, но достойна за него задача, бил Неофит Рилски, който е по произход от Разлог в Североизточна Македония, от областта на централнобългарските говори. С излязлата в 1835 г. „Българска граматика“ на Неофит е узаконен бъдещият общ новобългарски книжовен език и по-късно този език е утвърден в 1840 г., когато се появява Неофитовият превод на Новия завет: *Новый Заветъ Господа Нашего Исуса Христа сега Ново преведенный ѿ Славенскаго на Болгарскій языкъ отъ Неофута Иеромонаха П. П. Рыльца и съ прилежаніемъ Прегледанъ и ѿдобренъ ѿ пресвѣщеннѣйшаго и премъдраго Митрополита Терновскаго Г. Г. Іларіона* (Смирна, 1840). В Новия завет, както в граматиката си, Неофит е взел под внимание в достатъчна степен и западнобългарското наречие. По това преводът на Новия завет от Неофит се различава от превода на Пѣтаръ Салвеновъ Тръвненънъ (Букурещ, 1828), който пише *тахъ, цахъ, накоа* (а е за него рус. цслав. = *ia*!). С помощта на неутралната буква ѣ (Неофит е бил в състояние да примири за 60 години западни и източни българи, докато едва в края на столетието българските филолози предложили я (ja) и е вм. стбълг. ѣ, но нямали голям успех. наопаки, в 1921 г. стбълг. ѣ навсякъде бе заместено официално от зап.-бълг. е за кратко време.

Една пълна история на българския език има да почерпи много от съчиненията на новобългарските поети и белетристи, особено от онези, които пишат на родния си диалект. Между тях трябва да споменем Р. Жинзифов и К. Миладинов, по-младия от издателите на познатия сборник новобългарски народни песни, като югозападнобългарски (македонски) поети; северозападнобългарски белетристи са Елин Пелин (София) и Михалаки Георгиев (Видин); североизточнобългарски елементи (Елена) са налице у П. Ю. Тодоров и Ив. Кирилов, централноизточнобългарски у Л. Каравелов (Копривщица) и Т. Г. Влайков (Веселин) от Пирдоп, П. Р. Славейков, Хр. Ботев (източнобългарски и западнобългарски редом), Ст. Михайловски, К. Величков, Ал. Константинов, А. Страшимиров, К. Христов и др. пишат на общия новобългарски книжовен език, който в течение на времето възприема много източнобългарски елементи. Обаче новобългарският книжовен език е представен най-добре чрез произведенията на Иван Вазов и Пенчо Славейков.

ВЪ ЗАЩИТА НА

"Е-ДВОЙНО" - "Ъ"

отстрани:

"ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКИЯ КНИЖОВЕНЪ ЕЗИКЪ" Стефанъ Младеновъ; София, - 1979, БАН.

Факсимиле на стр. 66, откъсъ отъ § 29 - "Извори за новобългарския книжовенъ езикъ".

Изданието е преводъ на оригиналния трудъ на проф. Ст. Младеновъ на нѣмски езикъ "Geschichte der bulgarischen Sprache" - St. Mladenov, Leipzig. 1929 година.

на, особено коренното премахване на знака "ѣ" - "е-двойно" - буква характерна изключително за българския езикъ - за неотговарящъ на изискванията за една правилна транскрипция на говоримия български езикъ въ цѣлата негова лингвистична територия.

Комунистичкиот во Софија декретираха правопис, којто доближи езикот во "НРБ" до Сталиновиот "зонален" руски език, а комунистичкиот во Скопие сториха сџото за приближување на говорот кон србскиот; новиот език изпользува само знакови на србската кирилица за покривање на "литературниот нужди" на "СРМ". Со това карактерниот само за българскиот правопис знакови "Ѣ" и "Ѧ" изчезнаха од територијата на българскиот език. На тѣхно мѣсто се появиа во пишувањето машини во "НРБ" рускиот знакови "Ы" и "Е-оборотное", а во Вардарска Македонија се употребуваа вмѣсто "ъ" - "и" (г'рне вмѣсто г'рне). Разкѣсаха комунистичкиот езиковото единство на нашиот народ и самобитноста му - актот на НАЦИОНАЛНИ НИХИЛИСТИ, а не на ПАТРИОТИ, за каквито комунистичкиот желят да се представят!

Во подкрепа на нашето тврдо становище да не се отклоняваме од следвањата поради изложените по-горе причини до сега пѣт, намираме многостранна опора. За наша заштита припомняме по-долу, и на следващите страници нѣколку мѣрдажни становища - цитати во факсимилета од издания на български езиковедци од нѣколку генерации. Като последно, едно на Христо Радевски - рецензирано нѣколкотократно во БОРБА - причислявано кон литературата на ерата след 9 септ. 1944 г.

Факсимиле на преработената на български език, според оригиналната - како дополнење кон трудот на проф. Ст. Младенов прибавена, со означенија и објаснения на нѣмски език - карта, издадена во Лайпциг, 1929 година.

До картата - заглавната страница на оригиналниот труд на проф. Младенов - "История на Българскиот Език", Лайпциг, 1929.

ЛИНГВИСТИЧНИ

ГРАНИЦИ

(споредъ Беню Цоневъ, потвърдени по-късно отъ проф. Стефанъ Младеновъ - ученикъ на проф. Б. Цоневъ; вж. предходна страница.)

северъ имаме естествена граница Дунавъ, на изтокъ — Черно море, на западъ границата захваща съ устието на Тимокъ и върви по течението му до самитъ му извори, които сж на северъ отъ Нишъ. Като минава презъ Нишъ, границата върви по източния клонъ на Морава, наричана отъ самитъ сърби „Бугар-Морава“, днесъ преименувана отъ сърбитъ на „Източна Морава“, минава презъ Лъсковецъ, Враня и отива презъ Скопска Черна-Гора, Шаръ-планина, Дебърско, Стружко, Корча, Костурско. Отъ тамъ се спуща малко надолу къмъ югъ, та минава презъ Шатиста и пакъ възвива нагоре презъ Вериа [Беръ], и отъ тамъ се спуща къмъ Солунския заливъ. Отъ Солунъ до самитъ Цариградски стени върви горе-долу по морския бръгъ, при всичко че населението въ тия краища е твърде много смѣсено, — особено крайбръжията на Архипелагъ сж населени повече съ гърци, а българското население захваща сѣ нѣколко километра по-навътре.

Факсимиле откъсъ стр. 392 на "ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКИЙ ЕЗИКЪ", Томъ втори, Беню Цоневъ (глава 2, "Новобългарска фонетика").

Оригиналниятъ трудъ на проф. Беню Цоневъ (починалъ 1926 г.) е издаденъ посмъртно 1934 година подъ редакцията на ученика му проф. Ст. Младеновъ отъ Университетската Библиотека подъ №134, въз основа на ръкописи - лекции на Б. Цоневъ, първи титуляръ на катедрата по история на български езикъ на университета "Св. Климентъ Охридски" въ София. Трудътъ е преиздаденъ 1984 год. въ София отъ издателството "Наука и Изкуство."

Освенъ това, българскитъ говори се отличаватъ лесно отъ сръбскитъ и по фонетиката или произношението на звуковетъ. На първо мѣсто откъмъ тази страна трѣбва да търсимъ произношението на ж. Въ всичкитъ, речи, български говори произношението на ж се изравнило съ произношението на ъ, — то значи, както се изговаря ж, тъй се изговаря и ъ почти въ всичкитъ български говори.

ФОНЕТИКА

"ж", "ъ" и "ь"
въ българскитъ говори.
"ж" изхвърлено въ "НРБ"
"ж", "ъ" (и "ь") изхвър-
лени въ "СРМ"

Факсимиле откъсъ отъ стр. 393 на труда на проф. Б. Цоневъ.

На внимателния читателъ ще направи при прочитане на факсимилетата впечатление, че трудътъ на проф. Младеновъ е издаденъ съ правописа следъ 9 септ. 1944 (тъй като е новъ преводъ отъ нѣмски езикъ). "История на Българския Езикъ" на проф. Б. Цоневъ, въпрѣки преиздадена 1984 година, е предадена съ правописа преди комунистическата реформа. Този трудъ не е преработенъ съ официалния правописъ, както това става при преиздаването на произведения на всички стари писатели. Изданието на издателство "Наука и Изкуство" е фототипно (печать-факсимиле) на изданието отъ 1934 година.

Този фактъ е знаменателна улика за осакатяването на българския езикъ чрезъ

днешния узаконенъ въ София езикъ. Той е най-ярката характеристика за "качествеността" на "опростения" ("за народа") правописъ следъ 9 септември. Съ него не е възможно да се възпроизведе единъ наученъ трудъ върху българския езикъ, само нѣколко десетилѣтия следъ публикуването му. За прикриване на "срама" си, издателитъ използватъ преди предговора на новото издание следното смокиново листо: "Книгата е предназначена за езиковеди, преподаватели въ ВУЗ, студенти българисти и слависти и др."

Неукитъ нека да продължаватъ да блаженствуватъ въ "опростено" незнание (наша забележка)!

Да си призная, пиша тази бележка по предложение на редакцията на в. „Народна култура“ да взема участие в разговора за езика, но не съм много убеден в ползата от нея. Защото от колко години вече —

* * *

Като ще говоря за хубостта на езика, трябва да почнем от правописа. Веднага след 9 септември 1944 г. бе съставена голяма комисия да предложи правописна промяна. В тази комисия надделяха езиковедите и наложиха осакатен правопис, ~~с който и досега езикът ни ходи на патерици~~. По тази част няма да се отклонявам. Ще припомня само, че знаменитото произведение на Алеко Константинов „Бай Ганю“ в стискалото на езиковедите стана „Бай Ганьо“. И всички мъжки имена, които окончават на ю — Колю, Къню, Вътю, Кръстю, — станаха в зва теля падеж: Кольо, Къньо, Вътьо, Кръстьо. Защо? Ами така.

Някои пишещи събратя в изискване

* * *

На ония блаженствуващи ратници на перото, които смятат, че всичко е наред, няма да раз паляме спокойствието. Нека плуват блажено по течението, щом така им е приятно. А колкото за законните мерки — те предполагат някакво администриране, което е най-малко уместно в областта на езика. Защото не можеш чрез закон да принудиш българина от Източна България да изговаря я като е в някоя думи — мляко, хляб и др., нито българина от Западна България да външи обратното. (За свързването на тия две наречия имаше буква е-двойно, която се изговаряше я като е, я като я. Но намериха се умници, тя я затриха). Както не можеш чрез закон

* * *

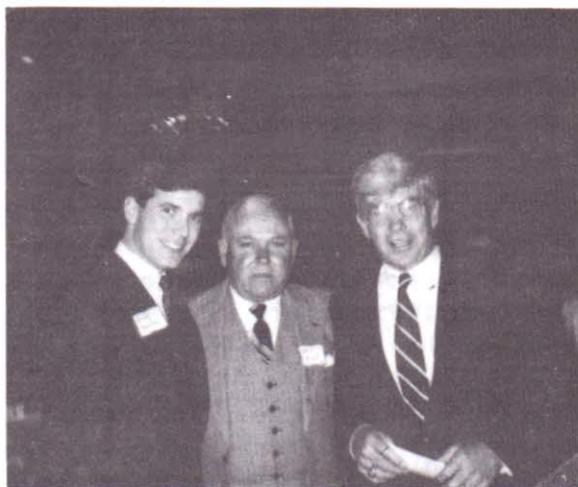
До тукъ цитиранитѣ откъси отъ перата на мѣродавни българи посветили живота си на българската писменостъ сж основата върху която и ние се трудимъ да градимъ, да подкрепимъ усилията за възкресението на самобитността и културата на българския народъ въ неговата цѣлостъ.

Затова БОРБА се списва съ правописа на Неофитъ, Иеромонахъ Рилски, а не съ този на Георги Димитровъ, комисаръ Московски.

По този пѣтъ, соченъ ни отъ българскитѣ възрожденци и традиции, ще вървимъ ние — "неофициално" съ узаконения ДО 9 септември правописъ — до тогава, докато едно СВОБОДНО ИЗБРАНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ — безъ чуждо вмѣшателство създаде и гласува пакъ български закони — докато то узакони предложени отъ български езиковедци, намѣрени за необходимо или не, реформи на правописъ за говора на всички българи въ посоченитѣ отъ проф. Беню Цоневъ границы на територията му.

ЧЕСТВУВАНЕ НА ДЖАКЪ КЕМПЪ ВЪ БЪФАЛО, НЮ ЙОРКЪ СЪ УЧАСТИЕТО НА Б.Н.Ф. ВЪ ГРАДА.

На 6 декемврий 1988 г. въ Бъфало се състоя тържество въ честь на бившия народенъ представителъ и кандидатъ за президентъ Джакъ Кемпъ, сега Министъръ на Обществениѣ сгради въ кабинета на президента Джорджъ Бушъ. Тържеството се състоя въ Палмавудъ Хаусъ, въ присъствието на надъ

800 души. Б.Н.Ф.бѣ представенъ отъ Председателя на клона ни въ Бъфало, г-нъ Миро Герговъ, който бѣше членъ на организационния комитетъ и на почетната маса на тържеството. Джакъ Кемпъ е голѣмъ приятелъ на българитѣ и на всички борци за свобода. На неговомѣсто бѣ избранъ въ американския Конгресъ г-нъ Уйлиямъ Пектънъ, който бѣше на тържеството и декларира, че ще следва политиката на своя предшественикъ.

На снимката въ лѣво е г-нъ Герговъ съ г-дата Джакъ Кемпъ и Уйлиямъ Пектънъ.

Връзкитѣ, които Председателятъ на Б.Н.Ф. въ Бъфало поддържа съ официалнитѣ лица сѣ

отъ голѣмо значение и ние го поздравяваме за неговата дейность.

ДЕНЬТЪ НА СВѢТИТЪ БРАТЯ КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ ОТПРАЗД- НУВАНЪ ВЪ НИАГАРА ФОЛЗЪ, КАНАДА.

Настоятелството при независимата българска православна църква "Св.Иванъ Рилски" въ Ниагара Фолзъ, Канада, съвмѣстно съ клона на Б.Н.Ф. отпразднуваха и тая година по най-тържественъ начинъ деньтъ на Св.Св.Кирилъ и Методий и празникътъ на българската книжнина и просвѣта.

Църковната служба започна въ 10:30 часа сутринта на 21 май и бѣ посвѣтена на братята Кирилъ и Методий, изнесена отъ отецъ Тодоръ Гроздановъ въ съслужение на църковния хоръ. Храмътъ бѣ препълненъ съ богомолци. Следъ службата имаше обѣдъ въ църковната зала и следъ това подходящо тържество. Бѣ пусната подписка за набиране на срѣдства за църквата и за кратко време се събраха надъ 1,000 долара.

Председателятъ на Б.Н.Ф., клонъ Торонто, инж.Ангелъ Гъндерски произнесе подходящо слово за живота, дѣлата и заслугитѣ на Светитѣ Равноапостоли. Г-нъ Миро Герговъ прочете поздравителнитѣ писма на д-ръ Иванъ Дочевъ и д-ръ Николай Алтънковъ, изпратени за целта до църковното настоятелство. Кратко слово бѣ произнесено отъ чредника на църквата, отецъ Гроздановъ и следъ това секретарката на настоятелството г-жа д-ръ Русева издекламира нейни стихотворения посвѣтени на Св.Св. Кирилъ и Методий. Ягода Тричева изпя нѣколко народни пѣсни съ голѣмо майсторство и неженъ гласъ. Накрая единъ отъ най-старитѣ емигранти, бай Божилъ покани всички да изпѣятъ химна на Кирилъ и Методий.

Всички останаха доволни и много отъ посетителитѣ казваха, че въ църквата "Св.Иванъ Рилски" винаги се чувствуваме като че ли сме въ България между роднини и приятели.

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТПРАЗДНУВАНЕ ДЕНЯ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО ВЪ
НЮ ЙОРКЪ -- 4 МАРТЪ 1989 ГОДИНА.

Д-ръ Иванъ Дочевъ

Хабибъ Маяръ

Хорстъ Ухлихъ

Мишелъ Периета

Въ хотелъ Съммитъ, по инициатива на Б.Н.Ф. се отпразднува най-тържествено Сто и Единадесетата годишнина отъ Освобождението на България отъ петъ вѣковното отоманско иго.

Тържеството се откри въ 9 часа вечерята съ почитане паметята на героитѣ, които дадоха живота си въ борбата срещу комунизъма за свободата на България. Д-ръ Иванъ Дочевъ, Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф. произнесе слово за случая, въ което подчерта, че празнувайки Освобождението преди 111 години, ние сега се боримъ за ново освобождение и тържествата, които устройваме иматъ и за целъ да укрепятъ нашата вѣра въ спечелване на победата и продължаване на борбата ни до край. Въ заключение д-ръ Дочевъ обяви, че днешното тържество има и една специална задача: да изкажемъ почитята си къмъ авганистанския народъ за извоюването на победата му надъ комунизъма.

На тържеството присъствуваше делегация отъ авганистанскитѣ борци за свобода. Тѣхниятъ председателъ, г-нъ Хабибъ Маяръ бѣ поканенъ на подиума и бѣ посрещнатъ съ бурни аплодисменти. Той произнесе затрогваща речъ въ която описа борбата и победата на авганистанския народъ надъ съветската армия. Неговата речъ бѣше изпратена съ овации. Б.Н.Ф., който винаги е подкрепялъ авганистанскитѣ борци за свобода, още веднѣжъ подчерта своята солидарностъ. Това бѣ единъ внушителенъ моментъ.

Отъ страна на гоститѣ поднесе приветствия и каза кратко слово Председателътъ на комитета на поробенитѣ народи въ Ню Йоркъ, г-нъ Хорстъ Ухлихъ отъ Източна Германия.

По случай тържеството кметътъ на Ню Йоркъ, губернаторитѣ на Ню Йоркъ и Ню Джърси, кметоветѣ на Бъфало, Кливландъ и др. издадоха специални прокламации. Г-ца Мишелъ Периета, внучка на г-нъ Петъръ Николовъ, прочете прокламацията на кмета на Ню Йоркъ, г-нъ Кочъ.

Бѣха представени гоститѣ отъ другитѣ националности и видни българи, между които личаха д-ръ Андрей Гърневски отъ Холандия, Почетенъ Председателъ на българската Лига за правата на човѣка, г-нъ Любенъ Топчевъ, Председателъ на М.П.О. отъ Ню Джърси, д-ръ Крумъ Сидовъ отъ Пенсилвания, г-нъ Христо Коновски, Председателъ на българската независима църква въ Ню Йоркъ и други.

Известният оркестър на Антони Тобишъ свири до късно след полунощ танцова музика и всички прекараха много весело. Емиграцията се стече масово на нашето тържество. Специална похвала заслужават членовете на комитета по организиране на тържеството, г-дата Емилъ Атанасовъ, Петъръ Николовъ и Димитъръ Стожановъ. Тържеството завърши съ голѣмъ успѣхъ.

БРАЗИЛИЯ

Клона на Б.Н.Ф. въ Рио де Жанейро, съ Председателъ г-нъ Наско Бочевъ, развива отлична дейность. Била е събрана една значителна сума, която се получи въ Фонда БОРБА и за която централното рѣководство благодари. Подписката за събиране средства за Б.Н.Ф. и фонда БОРБА продължава. Клона на Б.Н.Ф. въ града е отправилъ апелъ къмъ всички наши сънародници да помогнатъ въ нашата обща борба. Всѣки единъ който има желание и възможность да помогне се умолява да влѣзе въ връзка съ Председателя на клона на Б.Н.Ф. въ Рио де Жанейро, г-нъ Наско Бочевъ, телефонъ 275-85-11.

ЗАПАДЕНЪ БЕРЛИНЪ

Нашия клонъ въ Западенъ Берлинъ е единъ отъ най-активнитѣ въ Европа. Воденъ отъ Председателя, г-нъ инж. Георги Поповъ, нашитѣ членове водятъ борба противъ многобройнитѣ политическо-шпионски агентури, които сѣ разквартирувани въ града имъ. Геополитическото значение на Западенъ Берлинъ се вижда даже и отъ необичайното присѣствие на многоброенъ български контингентъ, голѣма частъ отъ които сѣ въ услуга на българското и съветскитѣ правителства.

Последнитѣ акции на нашия клонъ се състояха презъ тази пролѣтъ: лично инж. Поповъ и други членове на Б.Н.Ф. разпратиха родолюбиви позиви и апели до българитѣ въ Берлинъ и до нѣмски организации, съ които осведомяваха за положението въ Родината и призоваваха на борба противъ комунизма въ България и Германия. Личното присѣствие на организирана група на нашата организация въ Западенъ Берлинъ е много важно и се оценява положително отъ мѣстното население и голѣма частъ отъ българитѣ тамъ.

ШВЕЦИЯ

Председателя на клона на Б.Н.Ф. въ Стокхолмъ, Швеция, г-нъ Никола Атанасовъ — който също е върховенъ представителъ на Б.Н.Ф. за всички скандинавски страни — е доказалъ съ своята повече отъ 25 годишна родолюбива дейность, че искрата запалена отъ съпротивата въ България, нѣма да загасне поне въ Скандинавия. Г-нъ Атанасовъ, който е колега по стажъ въ комунистическитѣ затвори и личенъ познатъ на инж. Илия Миневъ, настоящия Председателъ на Независимото дружество за човѣшки права въ България, е отстоявалъ поста си съ достоинство даже при заплахата за неговия животъ при убийствата между българската емиграция въ Швеция въ 1964 и 1965 години.

При посещението на съветския министъръ председателъ, г-нъ Николай Рижковъ, въ Швеция презъ декемврий м.г., клона ни въ Швеция е изпратилъ специална телеграма до видния руски водачъ, съ копие до чуждитѣ

посолства и легации въ Стокхолмъ, съ която се настоява за даване свобода на България. /Текста на телеграмата отпечатваме по-долу/.

Презъ мартъ т.г. клона въ Швеция изпрати телеграма до Тодоръ Живковъ въ България, съ която протестира за репресиитѣ въ страната и призовава къмъ скорошно разрешаване на кризата въ България. Копия отъ посланието-телеграма сж били изпратени до външни министерства и легации въ Швеция. Отговоритѣ на нѣкои отъ тѣхъ като шведското министерство на външнитѣ работи споделяме по-долу.

Б.Н.Ф. изказва своитѣ благодарности на клона ни въ Швеция и призовава всички наши клонове по цѣлия свѣтъ да активизиратъ дейността си въ подкрепа на борбата на нашия народъ.

БИЛБАО, ИСПАНИЯ

Дългогодишния нашъ представителъ въ Билбао, г-нъ Иванъ Ивановъ продължава своята много полезна дейность за разясняване на българската позиция по международнитѣ проблеми, както и чрезъ постоянно и меродавно кореспондиране съ ръководството на Б.Н.Ф. съ цель координация на бъдещи действия. Изказваме специални благодарности на г-нъ Ивановъ.

ТРАДИЦИОННОТО ПОКЛОНЕНИЕ ПРЕДЪ ПАМЪТНИКА НА МАКЪ ГАХАНЪ ВЪ ОХАЙО, С.А.Щ. И ЧЕСТВУВАНЕТО НА ГОДИШНИ- НАТА МУ -- НЮ ЛЕКСИНГТЪНЪ, 10 И 11 ЮНИЙ.

Фондацията Макъ Гаханъ подъ председателството на многозаслужилъ нашъ родолюбець д-ръ Георги Табаковъ, устройва всѣка година презъ юний тържествено поклонение и чествуване предъ паметника на заслужилия за свободата на България американски журналистъ Януариусъ Макъ Гаханъ. Тази година тържеството бѣ много добре посетено. Бѣха дошли гости отъ Франция, Израелъ, Канада, както и специална делегация на Св.Синодъ съ владиката отъ Акронъ, Охайо, Йосифъ, свещеника Христовъ и други. Делегацията на Б.Н.Ф. бѣ въ съставъ д-ръ Ангелъ Тодоровъ отъ Торонто, Канада, г-дата Миро Герговъ отъ Бѣфало, Ню Йоркъ, Тодоръ Тодоровъ и Валери Йордановъ отъ Охайо. Специално за тържеството бѣха поканени г-нъ Едуардъ Геновъ, сега живущъ въ Санъ Франциско, Калифорния, д-ръ Христо Сватовски и г-нъ и г-жа Статеви, последнитѣ трима отъ Бруклинъ, Ню Йоркъ. Геновъ, Сватовски и Статеви бѣха неотдавна изгонени отъ България като видни дейци на Независимото дружество за защита на човѣшкитѣ права въ България и тѣхното присѣствие въ Охайо бѣ характерно: тамъ тѣ се срещнаха съ много видни емигранти, успѣха да размѣнятъ мнения и се увѣриха, че борбата противъ комунизъма е една и съща навсѣкжде: въ България, или въ чужбина.

Следъ поклонение предъ внушителния паметникъ на Макъ Гаханъ, създаденъ отъ видния български скулпторъ и бѣглець отъ комунизъма, професоръ Далчевъ, и традиционната манифестация въ града, присѣствувачитѣ се събраха на банкетъ. Бѣха поканени надъ 90 души. Д-ръ Панайотовъ прочете декларацията на американския представителъ на конференцията по защита на човѣшкитѣ права въ Парижъ, Франция. Прочетени бѣха също така поздравителни писма до гоститѣ на тържеството отъ д-ръ Иванъ Дочевъ и д-ръ Николай Алтънковъ, които направиха много добро впечатление.

Комитета по организиране на чествването и неговия ръководител, д-ръ Табаковъ заслужаватъ уважението и почитъта на цѣлата наша емиграция съ тѣхната родолюбива и самоотвержена дейность. Специални съвѣщания между ръководителитѣ на Б.Н.Ф. и представителитѣ на борцитѣ на съпротивата въ България, които се състояха следъ тържеството координираха бждещи прояви на нашата организация съ Дружеството за човѣшки права въ България и неговитѣ задгранични представители. Взе се решение за изпращане на официално писмо-протестъ отъ името на Българския Националенъ Фронтъ до Тодоръ Живковъ, съ копия до българската и свѣтвна печатна, радио и телевизионна медия и официални български и чуждестранни представителства, по случай незаконното арестуване въ края на май т.г. на ръководителя на Независимитѣ профсъюзи "Подкрепа", д-ръ Константинъ Тренчевъ и двама негови помощници. / Писмото се отпечатва отдѣлно по-долу/.

Предъ Паметника на Макъ Гаханъ въ Ню Лексингтонъ
Отъ дѣсно, д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Подпредседателъ на Б.Н.Ф., д-ръ
Георги Табаковъ, Председателъ на Американско-Българската Фондация
Макъ Гаханъ, д-ръ Христо Сватовски, г-нь Едуардъ Геновъ, г-жа
Минка Статова и г-нь Божидаръ Статевъ, последнитѣ четирима насилст-
вено депортирани отъ България дѣйци на българската съпротива.

ПОСЛЕДНА МИНУТА

СПОРЕДЪ СЪОБЩЕНИЯ ОТЪ БЪЛГАРИЯ, БИЛИ СЪ ИЗВЪРШЕНИ ГОЛЪМИ МАНИФЕСТАЦИИ
ВЪ ШУМЕНСКО СЪ УЧАСТИЕТО НА ТУРЦИ И МНОГО БЪЛГАРИ, КОИТО СЪ ПРОТЕСТИРА-
ЛИ АРЕСТУВАНЕТО И ПОЛИЦЕЙСКАТА САМОРАЗПРАВА СЪ МЪСТНИ ЧЛЕНОВЕ НА КОМИТЕ-
ТА ЗА ГРАЖДАНСКИ ПРАВА. МИЛИЦИЯТА Е НАПАДНАЛА МИРНОТО СБОРИЩЕ И СЪ ПАДНА-
ЛИ УБИТИ. НА ДРУГИЯ ДЕНЬ, 20 МАЙ 1989 Г. ВЛАСТЪТА Е ИЗПРАТИЛА СПЕЦИАЛНИ-
ТЪ ЧАСТИ, Т.Н. "ЧЕРВЕНИ БАРЕТИ". НАДЪ 20 ДУШИ СЪ БИЛИ УБИТИ И ПОВЕЧЕ ОТЪ
200 РАНЕНИ. БРОЯ НА АРЕСТУВАНИТЪ НЕ СЕ ЗНАЕ. ВЪ ЗНАКЪ НА ПРОТЕСТЪ ГРАН-
ДИОЗНИ ТУРСКИ МИТИНГИ ВЪ ИСТАНБУЛЪ, АНКАРА И ДРУГИ МЪСТА СЪ ПРИЗОВАЛИ
КЪМЪ РЕШИТЕЛНИ ДЕЙСТВИЯ СПРЪМО БЪЛГАРИЯ, И С К А Ш И В О Й Н А!

ЛОСЪ АНДЖЕЛЕСЪ, КАЛИФОРНИЯ

Реорганизирането на клона ни въ Лосъ Анджелесъ, Калифорния продължи нѣколко години поради голѣмия напливъ на нови емигранти въ областта на Южна Калифорния. Новия Председателъ, г-нъ Петъръ Кирковъ -- който сящо представлява Б.Н.Ф. въ Южна Калифорния -- се справи отлично съ възложенитѣ му задачи. Новото ръководство отбелязва значителни успѣхи въ набирането на нови членове, абонати за БОРБА и организиране на новопристигналитѣ емигранти. До края на годината Б.Н.Ф. ще има още два клона въ Южна Калифорния. Поздравяваме г-нъ Кирковъ и пожелаваме дълга и плодотворна дейностъ на всички наши съмишленици въ Южна Калифорния.

КЛИВЛАНДЪ, ОХАЙО

Съ радостъ отбелязваме реорганизацията на клона въ Кливландъ, Охайо, който дълги години бѣше единъ отъ най-активнитѣ клонове на Б.Н.Ф. въ Срѣднитѣ щати. Новия Председателъ, г-нъ Валери /Лари/ Йордановъ е нравително младъ и новъ емигрантъ, който за малкото време на негово разположение е успѣлъ да обедини около Б.Н.Ф. най-здравата частъ отъ патриотичната емиграция въ Кливландъ. Пожелаваме на клона въ Кливландъ и неговия Председателъ нови успѣхи въ дейността имъ.

Bulgarian National Front, Inc.

BRANCH SWEDEN

Kulturell Förening

Box 3083
12738 Skärholmen

Box 223
Nacka
25th January 1989.

THE FOREIGN MINISTER,
GREAT BRITAIN

Dear Sir,

On behalf of the Bulgarian National Front, Sweden Branch, we hereby request you and your government for moral support through publications about the violations of human rights and the legal abuses of power by the Bulgarian Communist Party in Bulgaria.

As you know, Bulgaria has been under the suppression of the communists and the Soviet Union for over 44 years now. Despite the endless struggle and protest by the Bulgarian people for human rights and political justice in our country, there has not been any change what-so-ever in Bulgaria for all that period. We therefore do think that the well written and spoken about Soviet GLOSNOT and PERESTROJKA today, has not and will not bring about practical changes in our country.

Sir, we believe that one of the ways we can continue with our struggle is through the help of the FREE WORLD MASSMEDIA and PUBLICATIONS in order to let the world know the truth about what the communists have done and continuing to do to our country and to our people.

Attached herewith are copies of those telegrams of protest which we have sent to the Soviet Union Minister, President Nikola J Ryzjkov on his visit to Sweden last year-1988, and to the First Secretary of the Bulgarian Communist Party, Todor Zhivkov.

Yours sincerely,

Nikola Atanasov.

President of the Bulgarian National Front - Sweden Branch.

FRAN: 0156 14182 DU P: 26250 K: 0500
CIS : 15614182 PILOT: SW
INLSTN: VAGNHARAD
ORD : 130/ 120 DATUM: 11 TID: 1412 EJ TAX TJANM/V

TAX TJ: SI
ADRESS:

NICOLAJ RYZJKOV
REGERINGSKANSLIET

STOCKHOLM

TELEGRAMTEXT:

BASTE HERR MINISTER PRESIDENT NIKOLAJ RYZJKOV
BULGARISKA RIKSFÖRBUNDET BNF KULTURELL FÖRENING HÅLSAR ER MED
STÖRSTA VÖRDNAD MED ANLEDNING AV ERT BESÖK I SVERIGE. VI FRAM
VART BULGARISKA FOLKS KRÄV AV NATIONELL KARAKTÄR MED ANLEDNING
AR UTPLANAT NATIONELL, KULTURELL OCH MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER FR
BULGARISKA FOLKET, VIA VÅRA SÖNER OCH DÖTTRE I EXIL, VÄDJA
NYA SOVJETREGERINGEN PERESTROJKA OM DET FINNS NÅGON SANNING I
TAL OCH DET SOVJETISKA GLASNOST. HÄMTA HEM TILL MOSKVA ERA
MARIONETTER - DESPOT REGERING OCH LÄMNA DET LILLA BULGARISKA I
IFRED. VI ÖNSKAR ER FRAMGANGSRIKA FÖRHANDLINGAR OCH EN ANGENK
VISTELSE I SVERIGE

BULGARISKA RIKSFÖRBUNDET
SEKRETERARE IVANKA PANOVA OCH
VICE ORDFÖRANDE DOKTOR IVAN BENCEF
ORDFÖRANDE N. ATANASOV
BOX 3083
12738 SKÄRHOLMEN

KOPIA TILL BULGARISKA RIKSFÖRBUNDET BOX 3083 12738 SKÄRHOLMEN

ПИСМА ДО РЕДАКЦИЯТА

Голѣма радостъ е за менъ да получа БОРБА и веднага я прочитамъ на единъ дѣхъ...Червената чума е най-страшния бичъ за човѣчеството и Америка вижда ли това? Всѣки американецъ трѣбва да помни думитѣ на Хрущовъ че ще погребее Америка...Който вѣрва Горбачовъ той или е комунистъ, или нѣма мозъкъ...Приложение: чекъ отъ 50 долара.

Вашъ: Н.П., Калифорния

Уважаеми г-нъ Редакторе,
Приемете записъ за 50 долара срещу абонамента за списанието Ви. Останете съ здраве.

Вашъ: К.К., САЩ

Получихъ БОРБА, която очаквамъ съ нетърпение да получа. Изпращамъ 20 долара за въ полза на БОРБА. Благодаря за вниманието.

Сърдеченъ поздравъ: Р.К., Лансингъ, Мичиганъ

Почитаемо списание "Борба"

Живѣемъ въ време съ голѣми събития: хората които си дадоха живота за комунизъма, тѣхнитѣ синове и внуци казаха СТИГА! Засрамени отъ недовѣрието, което имъ предложи този строй. Нѣма война, която да е причинила толкова зло на човѣка, колкото този строй. Врагъ № 1 за човѣка е комунизъма...Първата свѣтвна война завърши съ наша загуба въ 1918 г. Войника, завърналъ се при семейството си, завари нива, лозя, кола и волове, прасе и винце. При спокоенъ режимъ, ръководенъ отъ добъръ Царъ само за 10 години всичко бѣ въстановено, всѣки се радваше на свобода и миръ.

Отъ 1944 година България се ръководи отъ тѣлпа безъ собствено мнение "българи" безъ човѣщина...Ние сме най-късно освободена страна отъ Турция, но доброто, което ни донесоха дветѣ царски фамилии изигра голѣма роля и ние не сме по-зле отъ нашитѣ съседи...Днешния режимъ завари управлението въ 1944 година съ добре подготвени хора, но уви, днесъ се управляваме отъ изроди, човѣшка утайка.

Въ писмото прилагамъ 50 швейцарски франка.

Ваш: М.М., Швейцария

Уважаеми г-нъ Т.,

Преди всичко моля за извинение, че се откликвамъ на апела на БОРБА за своевременно изпращане на абонаментната сума твърде късно. Все пакъ мисля, че не е късно да бѣде възобновенъ абонамента ми за текущата 1989 година. За менъ вашето списание е твърде интересно, защото научавамъ доста нѣща отъ миналото, които сѣ ми били неизвестни. Ехъ, разбира се, както сме говорили, има нѣща съ които не бихъ желалъ да се съглася, но всѣки има право на лично мнение.

Съ отлични почитания, Вашъ: И.М., Торонто, Канада

Драги Сънародници,

Благодаря за списанието БОРБА. Изпращамъ ви 100 сто долара.

За Борба, Вашъ: К.Л., САЩ

Здравѣй д-ръ Тодоровъ,

Моята скромна помощ за борбата противъ комунизъма прилагамъ отъ все сърдце за коренното унищожаване на сѣщото...Наскоро виждане въ милата Родина.

Вашъ: Д.П., Алберта, Канада

Г-нъ Тодоровъ,

Получихъ БОРБА за което много ви благодаря. Съ радостъ прочитамъ всѣко получено списание отъ васъ. Изпращамъ скромна помощъ за БОРБА за продължаване на започнатото дѣло.

Вашъ: М.С., Канада

Драги Адашъ,

...Ние посетихме 3 комунистически държави: Китай, СССР и България. Това бѣше мое желание, да видя съ очитѣ си какво аджеба става съ гласностъ и перестройка въ тѣзи страни. Пребиваването въ Пекингъ и Москва бѣше много късо, но все пакъ достатъчно за сформирание на една представа; 5тѣхъ седмици въ България бѣха предостатъчни да се закръгли тази представа. Моето впечатление е пълно съ парадокси. Нищо...и всичко...е промѣнено. Отъ една страна на 26ти августъ "Правда" пише на първа страница съ годѣми букви "Преустройството, това е само думи", т.е. въ вестниците се вижда свобода на мнение, а отъ друга страна, на 28ми августъ на площада Пушкинъ се бѣха събрали около 100тина души съ свѣщи въ ръце да споменатъ мирно и тихо 20-годишнината на "Пражката пролетъ"; дойде милицията, разтури митинга и 9 души бѣха арестувани.

Въ София нѣмаше кафе за цѣръ, а единъ понеделникъ пазарътъ се наводни съ кафе, но цената му скочи отъ 24 лева на 50 лева! Захарътъ отъ 85 стотинки стана 1.50 лв. А казватъ, че инфлация не познаватъ. Горбачовъ каза въ речта си, че "всичко тече, всичко се промѣня", а не минава единъ денъ безъ официалнитѣ вестници да не потвърдятъ тѣхната догма, че "свѣтовното общество безвъзвратно ще отиде къмъ комунизъмъ, споредъ неоспоримитѣ закони на историята".

Въ интелектуално отношение има вече единъ видъ ферментъ -- и то благодарение само на изказванията на Горбачовъ. Особено въ България се очакватъ голѣми промѣни...едно е на лице, Горбачовъ пусна маймунката отъ клетката. Непвата реформа може да не успѣе, но комунизма не ще остане ненакърненъ. Иначе животътъ въ тритѣ страни е сивъ, мраченъ, както бѣше по време на предишнитѣ ми посещения /Москва, 1969, София, 1969, 1979, 1983 г./: стокитѣ сѣ дефицитни, продавачкитѣ виждатъ като тѣхна свѣщена длъжностъ правото да не продаватъ, много ресторанти въ 12 часа ще окачатъ табелки "затворено до 14 часа", по улицитѣ се виждатъ хора да блъскаатъ велосипеди натоварени съ тоалетна цистерна /Москва/, или кухненско шкафче /София/ и пр. Човѣкъ срѣща безконечни доказателства, че ако има нѣкакъвъ пороченъ начинъ за действие, комуниститѣ ще го измислятъ. Азъ видѣхъ само единъ човѣкъ да се мъчи да спечели довѣрието и гешефта на туриститѣ: фотографчията на Червѣния площадъ. Но той работи за себе си!

Взето по отдѣлно оплакванията на туриститѣ не сѣ отъ Богъ знае какво жизнено значение. Човѣкъ нѣма да умре ако спи на продупченъ дюшекъ, или ако нѣма топла вода, ако е третиранъ зле отъ персонала въ хотела, ако го излъжатъ нѣкъде на кантара, ако будката нѣма вестници и пр., но общото впечатление отъ тѣзи продължителни прояви къса нервитѣ / А какво да се каже за мѣстното население, което изкарва цѣлъ животъ при тѣзи условия/.

Естествено азъ ходя въ България съ голѣмо предубеждение и съ "пороцитѣ" отъ Запада, но виждамъ повече нѣща отколкото моитѣ роднини и приятели тамъ. Въпрѣки, че нѣкой може да ме обвини, че "търся подъ

вола теле", азъ мисля че съм достатъчно интелигентен да разбера, че момичето въ телефонната централа, която ми забави поръчката за международен разговоръ съ 4 часа, е по-скоро некомпетентна, отколкото членка на тайната милиция. Азъ помня какво бѣше България преди 45 години и имамъ "аршинъ" за мѣрене. Хората сж мързеливи, работата на всѣкѣде е второкачествена, нервитѣ сж напрегнати, скептицизмъ е на лице, че нѣщата нѣма да се оправятъ. /Една вечеръ се срещнахъ съ мой съученикъ отъ гимназията, сега замѣстникъ министъръ. Дойде съ собствена кола - Мерцедесъ. Закачихъ го на тема "социализмъ и перестройка". Отговорътъ му бѣше кратъкъ: "А бе, остави се, тия работи, ние нѣма да ги оправимъ"!/.

Мѣча се да направя нѣкакво интелигентно заключение следъ посещението ми въ тритѣ комунистически страни. Спомѣнахъ парадокси. Най-голъмия парадоксъ е, че комуниститѣ знаятъ КАКВО е грѣшно съ тѣхната система но не знаятъ КАКЪ да действуватъ. Защото самата система забранява действие срещу себе-си!!! Ето, Китай отбелѣза голѣмъ напредѣкъ въ последнитѣ 8-9 години, но сега удрятъ спирачкитѣ, понеже системата се чувствува уязвима. Омагьосанъ кръгъ!

Но следъ всичко казано, изглежда че Западниятъ блокъ пакъ ще ги спаси /както презъ 1917 и 1944 г./. Чета, че херъ Кьолъ предлага 1.7 милиарда долара заемъ, преди това италианцитѣ дали 1.2 милиарда, английскитѣ банки отдавна сж направили финансови сдѣлки съ СССР, а и Митерандъ говори за 2.5 милиарда заемъ. А американцитѣ? Дали тѣ нѣма да предложатъ 5 или 10 милиарда? Не падне голѣмъ смѣхъ /или плачъ!/, ако товарищъ Горбачовъ ги надхитри всичкитѣ. Нали Громико каза, че Горбачовъ е "много добъръ човѣкъ, но е направенъ отъ желѣзо".

Най-слабата частъ на реформитѣ на Горбачовъ е фактътъ, че иска да направи икономическа перестройка безъ да пипне политическата идеология. Е, не може така! И другата слабостъ е, че 3 и половина години минаха, а рафтоветѣ въ магазинитѣ сж още праздни! Най-новиятъ вицъ: сравняватъ се хората съ едно куче, на което Горбачовъ далъ по-дълга кашка за да може да лае по-лесно, но същевременно премѣстилъ чинията съ храна по-далече, да не може да я стигне!!!

Съ най-сърдечни поздрави: Д.Д., Джакарта, Индонезия

Мили приятели,

Сърдечни поздрави на всички другари отъ Българския Националенъ Фронтъ. За БОРБА 50 долара.

Вашъ: А.К., Аделаида, Австралия

Драги докторъ Тодоровъ,

Крайно ви благодаря за поканата и БОРБА, която е извънредно издържана и лѣха лѣчъ на свѣтлина и надежда въ българската емиграция и поне отчасти оправдава действията на поробенния български народъ въ тѣзи бурни и мрачни свѣтовни събития... Моля ви пращайте ми БОРБА, също и на единъ нашенецъ, много добъръ българинъ и патриотъ. Първомищо не споменавайте, следъ известно време може едно -- че БОРБА се издава отъ доброволни дарения. Приложено: скромна лепта за борбата.

Вашъ: Н.Е., Кжна Каролина, САЩ

Уважаеми Сънародници,

Моля помѣстете следното обявление въ вашето списание: Търся братовчеда си Любомиръ Димитровъ Бъчваровъ отъ Парижъ. Отъ много годи-

ни живѣе близо до градъ Ню Йоркъ съ семейството си. Да се обади на телефонъ 213-386-0513. Благодаря Ви.

Вашъ: Б.Б., Лосъ Анжелесъ, САЩ

Христосъ Възкресе!

Уважаеми г-нъ Тодоровъ,

Следъ 9ти септемврий 1944 година комунистите отделиха църквата отъ държавата, но това бѣше само привидно. Тѣ най-грубо се мѣсятъ и днесъ въ вътрешния животъ и нейното ръководство, а предъ Западния свѣтъ обявяватъ друго. Съ сигурностъ мога да кажа, че всички владици служатъ повече на комунистите отколкото на църквата. Това именно много ме разочарова, а като прибавя и насилията на комунистическите управници извършвани надъ мене. По една щастлива случайностъ и то пакъ съ Божията помощъ успѣхъ да се изкубна отъ стоманения обръчъ на комунизма.

На 49 години съмъ, но съ разбита нервна система, болни бѣбреци и злъчка, а напоследъкъ и високо кръвно налягане. Вече около 6 месеца съмъ въ Свободна Америка и немога да се останова никъде като свещеникъ въпреки усилията ми и доброто ми желание. Имамъ издадена ми карта за право на работа. Днесъ се обадихъ на отецъ М., той ми каза че мѣстото на свещеникъ въ Ню Йоркъ се е заело отъ другъ свещеникъ изгоненъ отъ България... сяко виждамъ, че и въ Торонтската църква нѣма надежда.

Като ви пиша тия редове далечъ съмъ отъ мисълта да се изтъквамъ за нѣкакъвъ герой, а само съвсемъ накратко ви описвамъ преживяванията си въ комунистическа България и отношението тукъ на църквата въ свободна Америка. Дано Възкрѣсналия Спасителъ да се омилостиви и възкреси и въ моята душа надеждата за по-добъръ и справедливъ животъ.

Съ уважение, отецъ Д.Л.В., САЩ

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА:

НѣМА НИКАКВА ПРИЧИНА ДА ТЪРПИМЪ КОМУНИЗИРАНИ СВЕЩЕНИЦИ ИЛИ ВЛАДИЦИ ВЪ НАШИТЕ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ ВЪ САЩ, КАНАДА, ИЛИ ДРУГАДЕ ПО СВѢТА. АДРЕСА И ИМЕТО НА ДОБРИЯ ОТЕЦЪ, ПИСМОТО НА КОГОТО ПУБЛИКУВАМЕ Е НА ВАШЕ РАЗПОЛОЖЕНИЕ. МОЛИМЪ ЗА СЪДЕЙСТВИЕ. ИМА И ДРУГИ РОДОЛЮБИВИ СВЕЩЕНИЦИ, ТОКУЩО ЗАБЪГНАЛИ ОТЪ БЪЛГАРИЯ, ИЛИ НАСИЛСТВЕНО ДЕПОРТИРАНИ. НЕ ТОЛЕРИРАЙТЕ ПОВЕЧЕ АГЕНТИТЕ НА БЪЛГАРСКИЯ КОМУНИЗЪМЪ, КОИТО СЕ ПОДВИЗАВАТЪ ОКОЛО НАСЪ ВЪ ПОПСКИ РАСА. ИЗГОНЕТЕ ГИ И ГИ ЗАМѢСТЕТЕ СЪ ИСТИНСКИ СИНОВЕ НА НАРОДА И РОДНАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА!

Драги г-нъ редакторе,

Обаждамъ ви се отъ Портландъ, Орегонъ. Искамъ да ви съобщя, че наскоро пристигналитѣ ми на гости роднини отъ България казватъ, че популярността на новото дружество за човѣшки права е била много увеличена следъ като комунистическите журналисти сж почнали да ги нападатъ по вестниците и телевизията. Особено въздействие е оказало споменаването на д-ръ Дочевъ и Б.Н.Ф. и възможната връзка между Б.Н.Ф. и хората въ България. За комунистите пакъ -- вмѣсто да изпишатъ вежди, вадятъ си очитѣ. Малко имъ остава. Изпрашамъ ви още 100 долара - дерзайте!

Съ почитъ: С.С., Портландъ, С.А.Щ.

Народъ, който не е готовъ за жертви,
не е достоенъ за свободата!
Вашата помощъ за "Борба"
е ударъ срещу комунизма

Почитаемъ комитетъ "Борба" и Бълг.Националенъ фронтъ,

Позволявамъ си да ви поздравя: членоветъ на комитета и гл. редакторъ на "Борба", който е тъй добре издаденъ, съ хубавъ стилъ, макаръ че рѣдко излиза поради финансови причини, които са ми добре известни... Може би тази година ще ни донесе изненади за свободни демократични избори въ нашата мила и незабравима Родина, тъй че можеме ние съ по-напреднала възраст да завършимъ нашия животъ където сме се родили -- моето първо желание като борецъ още отъ 1945 година... дадохъ нареждане на моята банка въ Франция да изпратятъ единъ чекъ отъ 2,000 фр.франка за БОРБА.

Сърдечни поздрави: А.Норъ, Йерусалимъ, Израелъ.

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

CENTRAL EXECUTIVE BOARD

DR. IVAN DOCHEFF

Honorary President

DR. NIKOLAY ALTANKOV

President

Mailing Address:

P.O. Box 3795

Santa Barbara, California 93130

U.S.A.

20 юни 1989 г.

Incorporated in the State of New York

November 7, 1958

Non Profit Organization

Illinois 23307, November 16, 1962

Federal Tax Exempt 636-3208582

До Председателя на държавния съвет на Н.Р.България,
Съ копие до Председателя на народното събрание на Н.Р.България,
Председателя на върховния съдъ на Н.Р.България,
Министъра на правосъдието на Н.Р.България,
Главния прокуроръ на Н.Р.България,
Председателя на комитета по човшките права, г-нъ К.Телаловъ,
Председателя на независимото дружество за защита на правата на човъка въ България, г-нъ Илия Минева,
Посланицитъ на Н.Р.България въ С.А.Щати и Канада,
Вестниците: Работническо дѣло, Отечествонъ фронтъ, Трудъ, Земедѣлско Знаме, Погледъ, Народна младежъ и Антени,
Българската телевизия,
Радио София, България,
Копия въ преводъ на английски езикъ до:
Комиситъ за правата на човъка при О.О.Н., Женева, Швейцария,
Международната конференция за правата на човъка, Парижъ, Франция,
Американската федерация на труда,
Работническата федерация въ Канада,
Асоциетелъ пресъ, Кнайтелъ пресъ интернационалъ, Ройтеръ, Франсъ-пресъ,
Гласътъ на Америка, Радио Свободна Европа, Ги-Ги-Си, Лойче Веле,
Ню Йорк Таймъ, Вашингтън постъ, Торонто Старъ, Лосъ Анджелес Таймъ,
Санъ Франциско Кроникълъ, Кришчън сайънъз монитъръ,
Телевизионни и радио-станции въ С.А.Щати и Канада.

НА 25 МАЙ Т.Г. БЪ АРЕСТУВАНЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НЕЗАВИСИМИЯ ПРОСЪСЪЗЪ "ПОКРЕНА" ВЪ БЪЛГАРИЯ, Д-РЪ КОНСТАНТИНЪ ТРЕНЧЕВЪ И ВИУЕЪ ВЪ СТАРА ЗАГОРА, БЪЛГАРИЯ. СЪМО АРЕСТУВАНИ СЪ БИЛИ АКТИВИСТИТЕ НА ПРОСЪСЪЗА "ПОКРЕНА", Г-ДАТА НИКОЛАИ КОЛЕВЪ И АНТОНЪ ЗАПРЯНОВЪ, ОТЪ СЪБИЕТИЕ ГРАГЪ. ДОКТОРЪ ТРЕНЧЕВЪ -- И ДРУГИТЕ ДВАМА АКТИВИСТИ -- СЪ АРЕСТУВАНИ ВЪ ПЪЛНО ПРОТИВОРЕЧИЕ СЪ НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКСЪ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ОПРЕДЕЛЯЩЪ ЛИЦАТА СПРѐМО КОИТО МОЖЕ ДА СЪ ПРИЛОЖИ МЪРКА ЗА НЕСКОЛОНЪНЕ "ЗАДЪЖАНИЕ ПОДЪ СТРАХА".

ОБВИНЕНИЯТА СРѐДУ ДОКТОРЪ ТРЕНЧЕВЪ СЪ СЪВСЕМЪ НЕОСНОВАТЕЛНИ, ТАКА КАКТО СЪ ВЪНЕСЕ НА КОНФЕРЕНЦИЯТА ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ЧОВЪКА ВЪ ПАРИЖЪ, ФРАНЦИЯ И ВЪ ДРУГИ МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ.

ДОКТОРЪ ТРЕНЧЕВЪ Е БИЛЪ ВЪ ОТПУСКА ПО БОЛЕСТЪ ПОРАДИ СЕРИОЗНО СЪРДЕЧНО РАБОЛЯВАНЕ ПО ПРѐЗ НА НЕГОВОТО АРЕСТУВАНЕ.

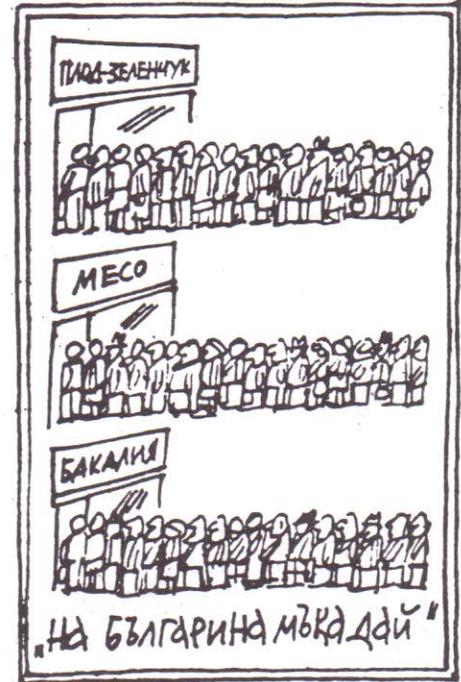
БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ СЧИТА АРЕСТА НА Д-РЪ ТРЕНЧЕВЪ И Г-ДАТА КОЛЕВЪ И ЗАПРЯНОВЪ ГРУБО НАРУШЕНИЕ НА КОНСТИТУЦИЯТА, ЗАКОНИТЕ НА СТРАНАТА И МЕЖДУНАРОДНИТЕ ЗАДЪЖЕНИЯ ПОСТИ ОТЪ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ НАСТОЯВА ЗА БЪЖНОТО НЕЗАБАВНО ОСВОБОЖДАНЕ И ОБЕСИЩЕВАНЕТО ИЩЪ ЗА НАНЕСЕНИ ИЩЪ МАТЕРИАЛНИ И МОРАЛНИ БѐТИ.

Председателъ на Б.Н.Ф., инк.

48

Народни поговорки

А П Е Л Ъ З А С Р Ъ Д С Т В А

Управителния Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ и Редакцията на списание БОРБА призоваватъ всички членове и съмишленици на нашата организация, както и всички читатели на БОРБА да се отзоватъ на нашия А П Е Л Ъ за набиране на сръдства.

Б.Н.Ф. не е получавалъ НИКОГА, нито получава помощи или субсидии отъ НИКОГО освенъ отъ своитѣ членове и съмишленици. Това поставя голямо бреме предъ Фронта, тъй като въпреки доброволния трудъ на всички наши сътрудници и деятели, разноситѣ по печатането на БОРБА и другитѣ наши издания, пощенски разноски и канцеларски разходи се увеличаватъ ежедневно. Засилената ни дейность напоследъкъ и проникването ни въ България по масовъ начинъ изискватъ огромни сръдства, и въ всѣки случай много повече отъ това съ което разполагаме.

Б.Н.Ф. нѣма нито единъ платенъ функционеръ. Пътни разноски, телефонни разговори, пощенски разноски и канцеларски материали се даряватъ отъ нашитѣ ръководители и тѣзи, които движатъ нашата дейность. Единственитѣ разноски заплашани отъ нашата каса и фонда БОРБА сѣ тѣзи свързани съ издаването и разпространението на БОРБА и канцеларски разноски. Счетоводнитѣ ни книги сѣ отворени за провѣрка и обикновено сѣ на разположение на присъстващитѣ на нашитѣ двугодишни конгреси, или годишнитѣ заседания на Ц.У.С. Както конгреситѣ, така и заседанията на Управителния Съветъ сѣ публични и всички читатели на БОРБА сѣ поканени да присъствуватъ на тѣхъ.

Б.Н.Ф. е официално призната отъ американскитѣ власти като без-профитна организация, ние не плащаме данъци върху нашитѣ постъпления. Всѣка стотинка дарявана на организацията отива директно за целитѣ на борбата противъ комунизъма и за свободата на нашата скъпа Родина.

ВСѢКА ПОМОЩЪ, КОЛКОТО И МИНИМАЛНА ДА Е, Е ВАЖНА И ЗНАЧИМА!

Изпращайте суми въ банкноти, чекове, или пощенски и банкови записи на адреса на редакцията, или до Председателя -- двата адреса сѣ на последната страница на списанието. За всѣко дарение се издава веднага квитанция, а анонимни дарения се заприходяватъ съобразно страната на изпращача. Имайте предвидъ, че дарения за Б.Н.Ф. или фонда БОРБА могатъ да се правятъ по най-различни начини. Тази година всички формалности сѣ уредени за получаване на дарения и на НЕДВИЖИМИ ИМОТИ. Крепостни актове за собственостъ въ САЩ, Канада, или други страни, могатъ да се прехвърлятъ на името на Б.Н.Ф. по установена процедура -- пишете за подробности!

БОРБАТА ИЗИСКВА ЖЕРТВИ: НА ВРЕМЕ, ТРУДЪ И ПАРИ!

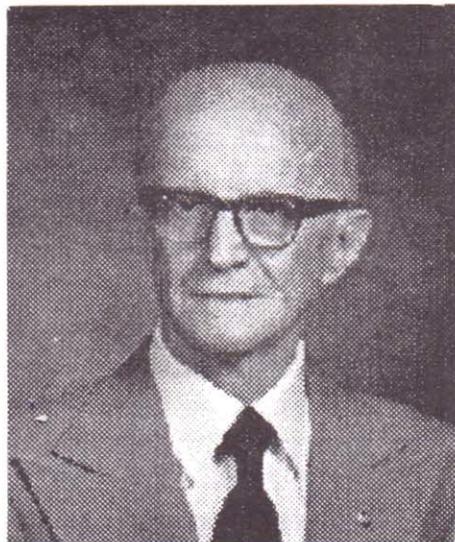
Подпомагането на Б.Н.Ф. осигурява продължаването на нашата дейность и подпомага директно борбата на дейцитѣ отъ съпротивата противъ комунизъма. По решение на Ц.У.С. отъ май т.г. се учреди специаленъ фондъ за помощъ и подкрепа ПРЪКО на съпротивителното движение въ България. Всички сръдства събирани чрезъ този фондъ отиватъ директно за България, или за представителитѣ на съпротивата въ чужбина. Затова при изпращане на суми и дарения, молимъ споменете дали вашето дарение е предназначено за фонда БОРБА /печатни издания/, Б.Н.Ф. /организационна дейность/, или за Съпротивителния фондъ.

ПАРИТЪ СЪ ЕВТИНИ -- СВОБОДАТА Е СКЪПА!

БЛАГОДАРИМЪ ЗА ВАШАТА ПОДКРЕПА.

† СКРЪНИ ВЕСТИ

Д-РЪ АСПАРУХЪ ИСАКОВЪ ПОЧИНА!

На 15 май 1989 година въ Кларксъ Съмитъ, Пенсилвания, САЩ, почина голѣмиятъ българинъ, Легионеръ, Председател на М.П.О. /Македонската Патриотична Организация/ и активенъ борецъ за българщината, Д-РЪ АСПАРУХЪ ИСАКОВЪ.

Роденъ на 12 януарий 1914 г. въ с.Махалата, Плѣвенско,отрасналъ съ мжкитѣ на нашия раздѣленъ народъ, Аспарухъ посвѣти живота си въ борба противъ комунизъма и срещу чуждата тирания въ неговия бащинъ край и постигане на националнитѣ възделения на българската нация.

Той произлиза отъ здраво българско семейство отъ Емборе, Кайлярско. Неговиятъ дѣдо е билъ български свещеникъ тамъ, а бащата – учителъ. Премѣстватъ се въ България следъ злощастната Междусъ-

юзническа война. Като младежъ Аспарухъ е активенъ членъ на Легиона и е неговъ организаторъ въ Велико Търново. 9ти септемврий 1944 г. заварва Аспарухъ като чиновникъ въ Прилепъ. Той не се завръща въ България. Тѣй като по това време неговиятъ братъ бива убитъ отъ комуниститѣ, а и самиятъ него -- като дългогодишенъ водачъ на ученическитѣ Легиони въ Варна -- същата съдба би го последвала. Но и въ комунистическа Югославия съдбата на Аспарухъ не е по-лека. Той бива затварянъ, мъченъ и изтезаванъ изъ Титовитѣ затвори. Своитѣ патила описва въ книгата си "Отъ другата страна на медала".

Въпрѣки всички тежести Аспарухъ успѣва да завърши медицина въ Загребския Университетъ и презъ 1957 г. напуска Югославия, а скоро следъ това идва въ Съединенитѣ Щати. Тукъ д-ръ Исаковъ продължава борбата си. Като дългогодишенъ председател на М.П.О. и близъкъ сътрудникъ на Иванъ Михайловъ неговата всеотдайна и активна дейность ще остане блестящъ примѣръ за всѣки общественъ дѣецъ.

Въ лицето на д-ръ Аспарухъ Исаковъ българската нация загуби единъ свой достоенъ синъ, а близкитѣ му -- вѣренъ и цененъ другаръ.

Погребението на покойния стана въ Кларксъ Съмитъ; църковнитѣ обряди бѣха извършени отъ Епископъ Кирилъ.

Д-ръ Аспарухъ Исаковъ не е вече между насъ, но неговия здравъ боечески духъ ще продължава да ни дава сили въ борбата противъ комунизъма и въ защита на българщината. Б.Н.Ф. изказва най-искренни съболезнования на семейството на покойния. БОГЪ ДА ГО ПРОСТИ И ВЪЧНА МУ ПАМЕТЪ!

ВЕЛКО КОВАЧЕВЪ.

Въ редакцията се получи съобщение, че въ Грацъ, Австрия е починалъ дългогодишниятъ членъ на Б.Н.Ф., г-нъ Велко Ковачевъ. Столицитѣ български емигранти минали презъ Грацъ, си спомнятъ за неговата отзивчивость и безвъзмездна помощ и напѣтствия.

БОГЪ ДА ГО ПРОСТИ И ВЪЧНА ДА БЪДЕ ПАМЕТЪТА МУ!

На 25 февруарий 1989 г. почина при трагични обстоятелства в Чикаго, САЩ, дългогодишният член на Б.Н.Ф. ИГНАТЪ ХАЙГЪРОВЪ, роден на 7 октомври 1919 г. в Нова Загора.

След 9 септ. 1944 г. Игнат прекарва няколко години в комунистическите затвори. При първа възможност той поема пътя на емиграцията и свободата. Забъгнал в Турция, той емигрира в САЩ, където до края на живота си бѣ активен и лоялен борецъ против комунизма и обичанъ отъ всички свои сънародници.

Опѣлото се състоя на 5 мартъ в присъствието на многобройните негови приятели. Клона ни в Чикаго поднесе цвѣта и вѣнци на гроба му.

ВЪЧНА ДА БЪДЕ ПАМЕТЪТА МУ!

На 6 ноември 1989 г. почина в Редфордъ, Мичиганъ, САЩ, г-нъ ПЕТЪРЪ МАХНЕВЪ, дългогодишен съмишленикъ на Б.Н.Ф. и абонатъ на списание БОРБА. Изказваме нашите съболезнования на семейството му. БОГЪ ДА ГО ПРОСТИ!

На 8 априлъ 1989 г. почина внезапно в Чикаго, САЩ, нашият другаръ, члена на Б.Н.Ф.,
БОРИСЪ ХРИСКОВЪ,

роден на 27 ноември 1923 година в с. Мирково, Пирдопско. Той напусна родния край в 1970 година и скоро след това се засели в Чикаго, където влѣзе веднага в редоветъ на Б.Н.Ф.

Борисъ прекара дълги години подъ червения тероръ, опозна комунизма отблизо и бѣше убеденъ антикомунистически борецъ за свобода и човѣшки права.

Споменитъ за него ще живѣятъ дълго съ насъ. Нека да бѣде вѣчна неговата паметъ и Богъ да го прости!

На 30 януарий т.г. е починалъ в Нордъ Бей, Канада, нашият добъръ приятелъ, националният емигрантъ,
ХРИСТО ЛИШКОВЪ,

роден на 11 юний 1921 година в с. Бобошево. Христо напуска България като студентъ преди 9ти септември 1944 година и никога не можа да се завърне отново в Родината си. Той следва в Мюнхенъ и Грацъ и презъ 1951 г. се засели в Канада, където имаше своя строителна фирма.

Изказваме нашите искрени съболезнования на близкитъ на покойния.

ПАМЕТЪТА МУ ЩЕ ЖИВѢЕ ВЪЧНО!

На 12 януарий 1989 при злополука почина трагично
ХРИСТО ХРИСТОВЪ,

родомъ отъ Северна България, живущъ в Санта Барбара, Калифорния, абонатъ на нашето списание и добъръ български родолюбецъ.

Богъ да го прости и лека му прѣсть!

March 6, 1989

MINISTER FOR
FOREIGN AFFAIRS

AUSWÄRTIGES AMT

214-E/B Bul

(Bitte bei Antwort angeben)

Auswärtiges Amt - Postfach 1148 - 8900 Bonn 1

Bonn, 20. Februar 1985

☎ (02 28) 17-0
Durchwahl 17- 2801
Telefax 8 96 581

Bulgarian National Front
Box 3083
127 38 SKÄRHMOLMEN

Bulgarian National Front, Inc.
Branch Sweden
Box 30 83
12738 Skärholmén

Schweden Mit Luftpost

ОТГОВОРИ ПОЛУЧЕНИ ОТЪ
МИНИСТЕРСТВОТА НА
ВЪНШНИТЕ РАБОТИ НА
Г.Ф.Р. - ВЪ ЛЪВО
И ШВЕЦИЯ - ВЪ
ДЪСНО

Betr.: Lage in Bulgarien

Bezug: Ihr Schreiben vom 25. Januar 1989

Sehr geehrte Damen und Herren,

für Ihr an den Bundesminister des Auswärtigen gericht
Schreiben vom 25. Januar 1989 danke ich Ihnen.

Die Bundesregierung tritt für einen aktiven Dialog mit de
Ländern Mittel- und Osteuropas ein. Bei klarem Verständni
der fortbestehenden Unterschiede in den politischen und g
sellschaftlichen Ordnungen ist sie bereit, durch praktisc
Zusammenarbeit im Interesse der betroffenen Menschen eine
Beitrag zur Verbesserung des West-Ost-Verhältnisses zu le

Selbstverständlich werden im bilateralen Dialog mit den
weiligen Regierungen - und dies gilt auch für Bulgarien -
von unserer Seite regelmäßig auch Menschenrechtsfragen ar
sprochen. Ein unverzichtbarer Bestandteil unserer Bemüher
ist es nämlich, menschliche Erleichterungen für die betre
Menschen zu erreichen.

Mit freundlichen Grüßen

Im Auftrag

(Götze)

Bundeskanzlei Bonn, Postfach Köln 11 80
Bonn-Köln 570 100 50

Dienstgebäude
Bonn, Außenministerium 89-100
Ergebnis Telefonat: 3

TELEGRAMTEXT:

DEAR MR. ZHIVKOV:
ON BEHALF OF THE BULGARIAN NATIONALFRON
REPRESENTATIVES AND BRANCHES IN SWEDEN
SCANDINAVIAN COUNTRIES, WOULD LIKE TO
AGAINST THE DEPRIVATION OF HUMAN RIGHTS
POWER PREVAILING IN BULGARIA AT PRESENT
COMMUNISTPARTY HAD PROVED - AND YOU HAV
AND UNWILLING TO IMPROVE THE LOT OF THE

Postal Address	Address	Telephone	Fax	Telex
Box 16121	Gustav Adolfs torg 1	(46) 8 786 8000	(46) 8 723 11 76 (G3)	(54) 10680 MINFOR S
S-103 23 STOCKHOLM				

AN: 0156-14234 DU P: 0000 K: 0500 D: 0000 R: S

CIG: 15614234 PILOT: BGSX CD SW

INLSTN: VAGNHAERAD 7/3-1989

ORD: DATUM: 7 TID: 1338 EJ TAX TJANM/VIA:

TAX TJ:

SIGN: 160 KRI

ADDRESS:

MR. TODOR ZHIVKOV
FIRST SECRETARY OF THE BULGARIAN COMMUNIST PARTY
SOFIA

TELEGRAMTEXT:

DEAR MR. ZHIVKOV
WE THE BULGARIAN NATIONAL FRONT REPRESENTATIVES IN SWEDEN HEREBY
REGISTER OUR PROTEST AND STRONGLY CONDEMN YOUR PARTY AND GOVERNMENTS
POLITICAL AND HUMAN RIGHTS RECENT IN JUSTICE ATTITUDES TOWARDS THE
ORIGINS AND RELIGIOUS BELIEFS OF THE TURKISH MINORITY GROUP IN
BULGARIA.
YOUR PARTY AND GOVERNMENT HAS ONCE AGAIN PROVED TO THE WORLD THE
KIND OF POLITICS OF VIOLATION OF HUMAN RIGHTS YOU DRIVE IN BULGARIA.
LET US REMIND YOU THAT THE TURKISH MINORITY IN BULGARIA HAVE ALL THE
LEGAL RIGHTS BIRTH AND BY NATIONALITY TO BE BULGARIANS AND HEREWITH,
TO BE TREATED LIKE ANY OTHER BULGARIAN.
THE FUTURE OF THE BULGARIAN PEOPLE CAN AND SHOULD NOT BE BUILT
THROUGH HUNDRED BUT THROUGH PEACEFUL COMPENSATION POLITICALLY,
ECONOMICALLY AND NOT THE LEAST, CULTURALLY.

NIKOLA ATANOSOV
PRESIDENT OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT-SWEDEN BRANCH

СЪОБЩЕНИЕ НА РЕДАКЦИЯТА НА СПИСАНИЕ БОРБА

Съгласно решенията на заседанието на Централния Управителенъ
Съветъ отъ м.май т.г. и съ огледъ подобряване разпрашането на списани-
ето БОРБА се въвежда следната нова практика:
1. Тъй като изпрашането на БОРБА по пощата е свързано съ много разноси,
отекчени отъ необходимостта за получаване на новъ адресъ при случай на
промъна на мѣстожителство и за актуализиране на адреситѣ на получателитѣ
на БОРБА, замолватъ се всички, които получаватъ списанието да попълнятъ
изрѣзката дадена по-долу съ своя текущъ адресъ. Това ще осигури редов-

ВОРВА

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

CENTRAL HEADQUARTERS: P.O. BOX 3795, SANTA BARBARA, CA. 93130, U.S.A.

ното и нормално получаване на БОРБА. Нашето списание не се разпрача по абонаментна система -- макаръ че дарения сж повече отъ желателни -- и затова е належащо, щото всички имена и адреси на получателитъ да бждат вѣрни и редовни.

2. Тѣзи, които не желаятъ да получаватъ повече БОРБА могатъ да ни съобщатъ за желанието си на същата изрѣзка и редакцията ще стори необходимото за спиране на списанието.

3. Настоящото съобщение ще бжде повторено въ следния брой на БОРБА. Молимъ отговорете ни дали искате да продължавате да получавате списанието или не. Тѣзи, които не отговорятъ на нашето подканяне сега, нито на това, което ще бжде публикувано въ следващия брой ще престанатъ да получаватъ БОРБА, начиная съ първия брой отъ новата 1990 година. Отъ другата година БОРБА ще бжде изпращана само на тѣзи, които сж заявили съгласие за получаването ѝ, изпращайки ни текущия си адресъ.

4. Молимъ за въ бждеше драснете два реда и ни дайте новия си адресъ при случай на премѣстване. Това ще ни улесни много.

5. Изпращайте ни имена и адреси на ваши приятели, или познати, които мислите, че биха желали да получаватъ нашето списание.

6. Пишете ни вашитѣ впечатления отъ списанието ни, нашата дейность, или просто сподѣлете съ насъ това което ви вълнува. Въпрѣки изобилието отъ материали, ние помѣстваме и ще продължимъ да публикуваме вашитѣ пиема. Пишете по възможность кратко и четливо, съ съдържанъ тонъ и безъ лични нападки, както подобава на горди и достойни българи. Имената ви нѣма да бждатъ споменавани, освенъ ако пожелаете изрично. Може да ни изпратите желаня отъ васъ псевдонимъ, но редакцията трѣбва да знае вашата самоличность, която при всички случаи -- и съгласно установената международна журналистическа практика -- ще бжде запазена въ тайна.

7. Статии и ръкописи се одобряватъ отъ редакционния комитетъ въ съставъ Председателя на Б.Н.Ф., Почетния Председателъ и Подпредседателя по публикациитѣ. Всички изпратени статии трѣбва да бждатъ подписани отъ автора имъ, освенъ ако последния не желае името му да бжде запазено въ тайна. Тѣ не се заплащатъ, не се връщатъ на изпращача имъ и редакцията си запазва правото да ги редактира, измѣня правописа, съкращава и корегира.

Списание БОРБА, пощ.кутия 46250, Чикаго, Иллиноисъ 60646, С.А.Щ.

Име _____

Адресъ _____

Изпращайте БОРБА да не .Сжщо и на: име _____

адресъ _____ Дарение _____

Съобщение _____